

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za celo leto..... \$6.00
Za pol leta..... \$3.00
Za New York celo leto.... \$7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 159. — ŠTEV. 159.

NEW YORK, SATURDAY, JULY 9, 1921. — SOBOTA, 9. JULIJA, 1921.

VOLUME XXIX. — LETNIK XXIX.

FERRERO O ITALJANSKIH VOLITVAH

UGLEDNI NEWYORŠKI LIST JE OBJAVIL SPODNJI ZNAME-NITI ČLANEK SLAVNEGA ITALJANSKEGA ZGODOVINARJA. VOJNA JE IMELA NA VOLITVE VELIKO UPLIV. — VZROK SLABOSTI SOCIJALISTIČNE STRANKE.

Rim, Italija, 7. julija. — Splošne volitve so dale povod za razne razmisleke. Pričnimo z najbolj čudnim pojavom ali fenomenom, — z razpadom socializma. Nekoč so bili pastirji različnih strank, ki so držali svoje ovčice skupaj, jih vodili ter reševali volkov. Ob tej priliki pa so bile ovčice, ki so vodile pastirje ter jih rešile. Mase so držale skupaj voščilno elito socialistične stranke, ki je skoro razpršila, prevzeta od panike.

Pred približno enim mesecem sem pisal, da množica ni izpremenila svojih naziranj iz 1919. Na drugi strani pa je tudi resnično, da je moral vzbuditi strah, ki se je polastil vodilnih skupin, socijalistične stranke, kakor hitro so fašisti dvignili svojo palico, največja upanja pri sovražnikih socializma.

Po mojih mislih ni bilo še nikdar nobene stranke, ki bi se dala tako lahko razorožiti ter vreči na cesto ter nuditi možu svoj vrat, mekatoj kot jagne potem ko je skušala rjoveti kot lev celo leto. Bili smo priča par v resnici izvanrednih stvari v centralni Italiji. Župani, celo občinski sveti so resignirali ter vrgli na cesto polnomoči, katerim jim je zaupal narod vsprico enostavnega pojava in ustrahovanja dveh ali treh fašistov. Nikdo ni napravil niti enega koraka, izgovoril niti ene besede ali si dal skriviti enega lasu v obrambo splošne volilne pravice. Po delu številnih let je propaganda prenehala po vseh pokrajinah. Najbolj aktivni in stari organi stranke so izginili. Mase so prepustili samim sebi voditelji, ki so se ali poskrili ali pa pobegnili.

V centralni Italiji ni bilo zapaziti nobene propagande niti v velikih mestih, dočim so se v južni Italiji vsaj pojavili voditelji. Mi nočemo govoriti o deželi, Nobenega manifesta. Mase prepuste samim sebi ter nemilosti fašistov, ki so se vozili naokrog z motornimi vozovi in konečno vladi, ki se je okoristila s priložnostjo mirno vrgla v ječo še par onih preostalih feldvebov, ki so prevzeli poveljstvo stranke, potem ko so polkovniki in kapitani izginili.

Čeprav je ostalo njih razpoloženje neizpremenjeno, sem se večkrat izpraševal tekoni štirinajstih dni pred volitvami, če se ne bodo mase razkropile, zapuščene od voditeljev, tekom bitke dne 15. maja. Zdelo se mi je nevrjetno, da bi mogla ostati taka mešana družba združena ter iti naprej sama od sebe. Kljub temu pa se je to čudo završilo. Brez voditeljev, brez govorov, brez poziva k orožju in brez kakakega drugega bodrila, v mestu in na deželi in prav posebno na deželi, so šle mase na volišča ter oddale svoje gasove svojim odsotnim in nevidnim voditeljem.

Kako je mogoče pojasniti to presenetljivo prikazano? Najbolj globoko in trajni vzrok tega čudnega pojava je še vedno vojna. Številni so domnevali, da so spomini na vojno, ki so obvladali volitve leta 1919, izginili v osemnajstih mesecih iz spomina ljudi. Kakšna iluzija! Vojna bo obvladovala spomin socialnega življenja, dokler bo generacija, ki je povzročila to vojno, živeča in poveljevala.

Socijalistična stranka v Italiji je slaba raditega, ker ne ve natančno, kako poslužiti se velikanske sile, ki jo ima na razpolago. V stranki obstaja neka vrsta dvojne nespornosti med razumom in osebo ter oficijelno doktrino, katero propagirajo njeni učenci in doktorji. Ta dvojna nespornost se kaže v govorih voditeljev, njihovih interesih in aspiracijah. To je nespornost, vsled katerega ne more socijalistična stranka nastopiti aktivno, ne le v Italiji, temveč po celi Evropi.

Katera druga stranka je dala povoda za toliko govorice o sami sebi v zadnjih tridesetih letih? Katera druga je vzbudila toliko upanj in strahu, zavezovala toliko javnih uradov, dočim je na drugi strani dovolila svetu iti naprej svojo pot, katero je stranka obsojala in preklinjala? Ničesar ni bila v stanu storiti, da prepreči ali skrajša vojno. Ni bila v stanu dati Evropi mir, ki bi bil vreden doprinešenih žrtev, mesto tega krivičnega in nedoslednega miru, ki ga imamo sedaj.

Potem ko je objavila, da bo vzprizorila velikansko revolucijo, li bo obnovila svet od glave do pete, se je zadovoljila s par majhnimi reformami, kot npr. kooperacija, javne knjižnice in tako naprej. Nikdar ni prenehala s pomočjo mož iz svojih lastnih vrst, ojačevati nacionalističnih in militarističnih strank po celem svetu. Koliko starih socijalistov je najti v Italiji med voditelji fašistov in nacionalistov?

Socijalizem je zadnji voz, ki je bil zvezan v velikanski konfuziji doktrin in interesov, ki so imeli svoj zvor v Evropi ob času francoske revolucije. Ker ne ve nikdo več ničesar glede zgodovine devetnajstega stoletja, ne pozna tudi nikdo te stranke, pričeni s njenimi voditelji. Vsakdo pričakuje od nje nekaj nemogočega ali pa se boji z njene strani nemogoče stvari. Ta stranka je vzrok neprestanih presenečenj, tako za njene prijatelje kot njene sovražnike.

Takoj na prvi dan po eni njenih najbolj sijajnih zmag se pokaže naenkrat impotentno. Kadar pa stoji navidez na robu popolnega propada, se dvigne zopet močnejša kot kdaj prej. Pogosto izvaja uspeh, ko ga je najmanj pričakovati in daleč preko njenih najboljših upanj, a ona ne zna nikdar izkoristiti svojih zmag, ki so vsled tega bolj škodljive kot pa koristne zanje. Poraz za to stranko pa je nasprotno koristen, kajti bolj slabša je, tem močnejša je in tem več dobrega je v stanu storiti.

BLAZNI ČIN ZALJUBLJENCA.

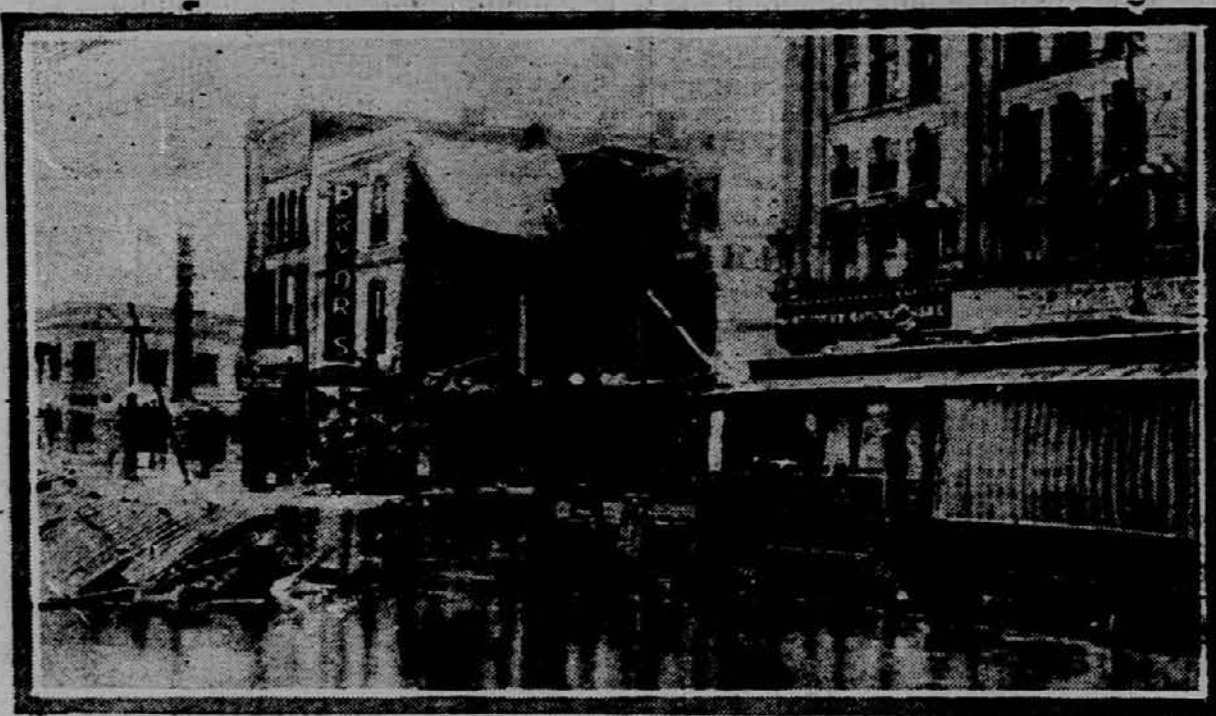
Camden, N. J., 8. julija. — Florence Bradley, stara devetnajst let, umira v Cooper bolnici v Camden in John Paris, star dvajset let, ki jo je ustrelil v trebuh, je mrtev. To je bila posledica njegove izjave, da se noče poročiti z njo.

Paris, prejšnji ljubimec deklice, farmer v bližini kraja, kjer je stanovala Miss Bradley, je preklinjal svojo deklico pred nekakimi tremi tedni.

Danes zjutraj pa sta se oba skupaj napolnila k nekemu požaru, ki je izbruhnil v bližini. Ko sta prišla na vrh, je bilo čuti strel in ko so prišli ljudje na lice mesta, do našli Parisa prestreljenega skozi srce in deklico težko ranjeno v trebuh.

Deklica je izjavila policijskemu seržantu: — Ustrelil me je, ker sem ga zavrnila. Jaz ga nisem hotela.

Paris je služil v moarnariji tekom vojne.

KAKO JE BILO OB ČASU POVODNI V PUEBLI.

ODLOČEN BOJ PROTI SUHAŠKIM POSTAVAM

Z inozemstva je čuti proteste proti strogi izvedbi prohibicijskih postav. — V boj proti suhačem.

Washington, D. C., 8. julija. — Mogoče bo prišlo do diplomatskega viharja, katerega vzrok bo zopet Volsteadova postava. Uradniki zveznega zakladniškega urada se pečajo s tem, da izdelujejo predpise, soglasno s katerimi je mogoče zapleniti ladje, prihajajoče v ameriške vodovje, če bi se našlo na njih krovih opojne pijače. Generalni pravdnik Daugherty je rekel danes, da ne more drugače kot tako razlagati Volsteadove postav, dokler bo slednja v veljavi, kajti ta postava prepoveduje jasno in odločno inozemskim ladjam, ki prihajajo v ameriška pristanišča, mogoče le v namenu, da vzamejo na krov premore, voziti s seboj upijane ljudi.

Anglija, ki bo od teh določb najhujše prizadeta, bo seveda prva dvignila protest, kajti z uveljavljanjem take odredbe bi se strmo uprlo vse medsebojne običaje trgovskih narodov in vse mednarodne običaje kot se jih je opazovalo skozi stoletja.

Za enkrat ni mogoče izslediti posledice enostavnega zaplenjenja inozemskih parnikov, ki bi imeli na krovu tudi najmanjše množine opojnih pijač. Položaj je skrajno nevaren, a uradniki izjavljajo, da ni nobene druge poti in nobenega drugega izhoda razven tega, da bi kongres takoj izpremenil tozadevne določbe Volsteadove postav.

LEOPARD SKOČIL IZ KLETKE NA VISOKEM MORJU.

San Francisco, Cal., 8. julija. — Soglasno s potniki, ki so dospeli semkaj večerjati na krovu parnika Granite State, ki je prišel iz Kalifornije, je povzročil neki leopard, ki je ušel iz kletke sredi morja, velikansko razburjenje med potniki. Žival se je oprostila tekom nekega viharja ter so jo ujeli šele potem, ko je pribežala v častniško obednico.

Parnik Granite State je imel na krovu veliko zbirko divjih živali, kojih vrednost se ceni na \$200,000. Nekaj teh živali je namenjenih za zoologične parke v New Yorku in Chicagu in nekaj za tržnje, ki izdelujejo kino-slike.

Izpušeni se je vrnil. — Albion, N. Y., 7. julija. — Ralph Holcomb, trgovec iz tukajšnjega mesta, ki je izginil dne 11. maja in katerega suknjo in klobuk so našli na Goat Island, tik ob Niagarinem slapu, se je vrnil domov.

Ko so ga vprašali, kje je bil, je odgovoril, da ne ve ter tudi rekel, da ne ve, kaj je postalo iz njegovega avtomobila, s katerim je odšel iz doma.

NEMCIJA HOČE BOJKOTIRATI VSE INOZEMSKO BLAGO.

New York, N. Y., 8. julija. — Kot se je večerjalo sporočilo tukajšnjemu listu "Times" iz Berlina, je izdal nemški železniški ministar general Groener, odločbo, katere si ni mogoče razlagati drugače kot da pomenja bojkotiranje vsega inozemskega blaga.

Povelje železniškega ministra, ki se je pred kratkim vrnil iz Bavarske, prepoveduje vsem restavracijam ter drugim privilegiranim družbam na vlakih in drugod prodajo kateregakoli predmeta, izdelanega v inozemstvu, ne glede na to, kakšne vrste da je.

Od tega povelja bodo najbolj prizadeta francoska vina v družbi francoskih konjakov, nadalje angleške cigarete, švicarske, holandske in danske čokolade ter smode iz Havane. Če bi se to povelje izvedlo do skrajnosti, bi ne mogel potnik na nemških postajah kupiti niti ene oružja, ki je zrasla izven meja Nemčije.

Družba železniških restavracijev je dvignila proti odločbi železniškega ministra oster protest ter izjavlja, da hočejo imeti potniki, prihajajoči iz inozemstva, blago, izdelano v inozemstvu.

ANGLIJA IN DALJNI IZTOK.

London, Anglija, 8. julija. V krogih, o katerih se glasi, da se nahajajo ponavadi v posesti dobrih informacij, se domneva, da je prišla Anglija s pogajanjimi z Združenimi državami, Japonsko in Kitajsko glede možnosti konference, na kateri bi se razpravljalo o celem iztočnem položaju.

Če je to resnično, bo mogoče pojasnilo izjavo Lloyd Georgea v poslanski zbornici, da pričakuje odgovora iz Amerike in Kitajske, predno bo podal ugotovilo, tikajoče se japonsko-angleške zveze.

Oficijelni krogi niso hoteli ničesar izjaviti glede narav katehrih pogajanj z Združenimi državami in Kitajsko, vendar pa se je izjavilo v istih krogih, da se bo skušalo izvesti za mnenje vseh teh dežel, predno bo stofila Anglija svoj odločilni korak.

Potni listi.

Po najnovejši odredbi belgajske vlade dobijo Jugoslovani potne liste samo tedaj, ako prinesejo s seboj kako listino iz starega kraja, ki je razvidno, od kod je doma. Take listine so: Stari potni list, delavska ali vojaška knjižica, krstni list in domovnica.

Navadno pismo ne zadostuje več. — Kdor tedaj nima nobene take listine, pa čeli potovati v stari kraj, naj piše županstvu one občine, v katero je pristojen, po domovnico, potem bo šele mogel dobiti jugoslovanski potni list. — Nikdo naj tedaj ne pride v New York v namenu, da bi potoval v stari kraj, ako nima kakšne goričene listine.

Frank Sakser State Bank, 42 Cortlandt St., New York, N. Y.

ZANIMIV PROCES PROTI MRS. KABER

Obtožena morilka je pokazala kaj malo ginjenja, ko so državne priče pripovedovale o umoru.

Cleveland, O., 8. julija. — Mrs. Eva Katarina Kaber je sedela tekom čelaga večeršnjega dne povsem mirno v vroči sodnijski dvorani, dočim so državne priče izjavljale, da so bile zadnje besede njenega moža, Daniela F. Kabera, katerega umora je obdolžena: — Moja žena je ukazala, naj se to stori.

Nobenega ginjenja ali vznemirjenja tudi ni pokazala, ko se je predložilo okrvavljeno bodalec, s katerim je bil Mr. Kaber zaboden štiri in dvajsetkrat in tudi ne takrat, ko so priče izjavile, da jim je ona rekla, da hoče spraviti svojega moža s poti.

O obdolžitvi Mr. Kaberja je pričal policijski poročnik Miller, ki je bil prva zunanja oseba, ki je dospela na pozorišče po završenem atentatu in tudi dr. Quigley, eden prvih zdravnikov, ki je došel na lice mesta.

Videl sem le enega, a morala sta biti dva, — je rekel Kaber proti poročniku Millerju. — Eden mož je imel na glavi čepico.

"Mož s čepico", soglasno s državnim pravdnikom Stantonom, je bil Salvatore Gala, katerega so pred kratkim prišli v bližini Buffalo in proti kateremu se je sedaj dvignilo obtožbo umora po prvem redu.

Država je tudi ponudila pričevanje, ki naj bi pokazala, da je obstajala zarota, s pomočjo katere naj bi stvar izgledala kot da je bil umor posledica roparskega napada.

Mrs. Maria Matthews, vedeževalka, je pričala, da ji je Mrs. Kaber par dni pred umorom prinesla na dom veliko škaflo s srebrnino in platnom in da ji je po umoru Mrs. Kaber podarila tozadevne predmete. Srebrnina se je nahajala v sodišču kot predmet dokaza.

Obpravna bo najbrž danes večer odgodena na ponedeljek, da se med tem časom spravi skupaj še nadaljne priče.

POTAPLJAČ JE NAŠEL VELIK ZAKLAD.

Marblehead, Mass., 8. julija. — Morje je nudilo večerjajo neobičajne zaklade potapljaču Charlesu Snow. Snow je šel na dno pristanišča, da preišče nekaj verig pomola, ki predstavljajo izhodišče nekega "ferry-boata".

Ko je prišel na površje, je bila pod njegovo pazduho steklenica Martini "cocktaila". Snow je sporočil, da je dno pristana pokrito s steklenicami vsake vrste, da pa ne ve, če so polne ali ne.

MEHIŠKE ČETE ODPOSILANE V TAMPICO

NIKAKIH DELAVSKIH IZBRUHOV NI ZAPAZITI V PETROLEJSKEM OZEMLJU, A VOJAŠKA SILA JE BILA POVEČANA. — BREZPOSELNI SE POVSEM MIRNO OBNAŠAJO.

Mexico City, Mehika, 8. julija. — Nadaljne zvezne čete so bile odposlane v okraj Tampico od strani mehiške vlade v namenu, da se "nudi jamstva tako domačinom kot inozemcem v dotičnem okraju". Ta akcija je bila vzprizorjena kljub dejstvu, da se smatra zvezne čete, nahajajoče se v okolici Tampica radi resnega položaja, ki je posledica nezaposlenosti, za zadostne, da so kos vsakemu položaju. Tako se glasi v rečem ugotovilo, katero je izdal danes Fernando Torreblanca, privatni tajnik predsednika Obregona.

(Položaj radi petroleja je eden glavnih faktorjev v vprašanju nezaposlenosti. Mehika je povečala eksportni davek na petrolej in številne ameriške družbe so dne 1. julija zaprle svoje naprave, vsled česar se je število nezaposlenih še povečalo. Mehika je od onega časa naprej izjavila, da morajo družbe plačevati svoje uslužbence tekom dobe, ko so njih naprave zaprte.)

V kolikor je razvidno iz poročil, ki prihajajo iz Tampico okraja, ni bilo v petrolejskem okraju nikakih posebnih razvojev. Ugotovilo senjorja Torreblanca je izjavljalo, da ni prišlo ničesar, kar bi moglo povzročiti vznemirjenje in to prav posebno ne zaradi tega, ker se mehiški delavci, katere so odpustili, obnašajo povsem dostojno in pravilno.

Plutarco E. Calles, minister za notranje zadeve, je povedal mehiškim časnikašem, da je mehiška vlada pripravljena razkrinkati ameriške petrolejske proizvajalce v Mehiki, katere se dolgi škandalni dejanja ne le proti mehiški zakladnici, temveč tudi proti Zdr. državam samim. To izjavo se je objavilo v treh listih mehiškega glavnega mesta in opaziti je bilo številne spekulacije glede izjave ministra za notranje zadeve.

Besedilo izjave senjorja Calles je bilo priobčeno v listih na različnih način, a vsaka posamezna izjava se pripisovala ministru za notranje zadeve ista razpoloženja. Izjava se je tikala poskusov ameriških petrolejskih kompanij, da se izognejo dohodninskemu davku s tem, da razpuste glavne korporacije ter stvorijo številne podrejene družbe.

Ker je mehiška vlada vedela za to, je storila svoje korake, da potegne krinko z lica teh družb.

PREMIJRJE MED IRCI IN ANGLEŽI

V PONDELJEK BODO PRENEHALE SOVRAŽNOSTI MED OBA MA NARODOMA. — DE VALERA JE ZADOLVOLJEN Z LLOYD GEORGOVIM PREDLOGOM. — POGAJANJA MED IRSKIMI REPUBLIKANSKIMI VODITELJI IN GENERALOM SMUTSOM.

London, Anglija, 8. julija. — Iz urada angleškega ministrskega predsednika Lloyd Georgea je prišlo nočjo sledeče poročilo:

Soglasno sponudbo ministrskega predsednika in odgovorom de Valera bodo sovražnosti na Irskem vstavljene v ponedeljek, dne 11. julija opoldne.

Temu poročilu je dala povod dublinska brzojavka, v kateri je rečeno, da je bila konferenca med irskimi voditelji in generalom Smutsom uspešna.

Vprvič po stoletjih se obeta Irski mir. Današnja konferenca v Dublinu je imela sledeči uspeh: Priprave za prenehanje sovražnosti med Irski in Angleži. De Valera se je močno zavzel za sklenitev miru.

De Valera se je odločil, da gre v London posvetovati se z Lloyd Georgeom.

Denarna izplačila v jugoslovanskih kronah, lirah in avstrijskih kronah

se potom naše banke izvršujejo po nizki ceni, sanceljivo in hitro. Večerja so bile naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

Raspoložljiva na sadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekoval urad" in "Jadranska banka" v Ljubljani.

300 kron	\$2.25	1,000 kron	\$ 7.20
400 kron	\$3.00	5,000 kron	\$36.00
500 kron	\$3.75	10,000 kron	\$71.00

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

Raspoložljiva na sadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu.

50 lir	\$ 3.60	500 lir	\$28.50
100 lir	\$ 5.50	1000 lir	\$52.00
300 lir	\$15.90		

NEMŠKA AVSTRIJA:

Raspoložljiva na sadnje pošte in izplačuje "Adriatische Bank" v Dunaju.

1,000 nemško-avstrijskih kron	\$ 2.30
5,000 nemško-avstrijskih kron	\$ 10.50
10,000 nemško-avstrijskih kron	\$21.00
50,000 nemško-avstrijskih kron	\$100.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni intega dne ko nam pošlani denar dospo v roke.

Kot generalni zastopniki "Jadranske Banke" in njenih podružnic imamo razjemčene izvanredno ugodne pogoje, ki bodo velike koristi za one, ki se ali se bodo posluževali naše banke.

Denar nam je pošlati najbolj po Domestic Money Order, ali pa po New York Bank Draft.

Frank Sakser State Bank, 42 Cortlandt Street, New York.

"GLAS NARODA"

ENGLISH DAILY
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(Incorporated)
FRANK BAKER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer
Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
35 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.
Za vsa leta leta 1921 na Ameriko \$2.00 Za New York za vsa leta \$1.00
Za Kanada \$2.50 Za vsa leta \$1.50
Za vsa leta \$1.00 Za vsa leta \$1.00

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Slovenian Daily except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$2.00
Advertisement on agreement

Recepti brez podrobnosti se ne prištevajo. Denar naj se blagovoli po-
šilja na Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam
tudi pošljejo izpolnjeni, da hitro najdemo naslovnik.

GLAS NARODA
35 Cortlandt Street Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 3875

KONCEM TEDNA.

Jugoslavija pred novo vojno!
To je stalo te dni v angleških listih. Naš človek se je zadovoljen oddahnil. Torej se bomo vseeno pogladi za pravice ter izsilili izpolnitev svetopisemskega reka: — Dajte mu, kar je njegovega!

Toda ne! Čemu? Mi smo vendar gentlemani. Mi smo tisti, ki smo sol Balkana. In s to soljo pametno gospodarimo. Italijanom dajemo sol, Bolgarom in Madžarom pa papriko.

Irei so desegli, kar so hoteli. Še pred kratkim je imenoval Lloyd George predsednika irske republike, de Valero, lumpa in pustolovca, sedaj ga pa vabi kot blagorodnega gospoda na konferenco.

Lloyd George, ki se ni še nikdar, odkar je v uradu, vklonil celemu svetu, kaj šele posameznemu narodu, vabi zastopnika irskega naroda na konferenco.

Stokrat lažje kot so prisilili Irei Lloyd George-a, bi prisilili primorski Slovenci Giolitti, da bi prijazno vprašal: — No, kaj pa hočete, fantje?

Maha, silno maha dekla božja. Tukaj pade svet, tam sad.

Vsak, ki pade, pa prodre v največjo, nam živečim nerazjasnjeno in nerazrešljivo skrivnost — v skrivnost življenja in smrti.

Ludje pravijo: "Čudno, da samo dobre pobira smrt." To ni res. Pobira dobre in slabe. Slabih več kot dobrih. Toda tega se ne opazi, ker dobre pogrešamo, slabih pa ne.

Zgodovina ameriškega slovenstva ne bo popolna, dokler ne bo v poglavju "Možatost" v debelih črkah pričalo ime: ANTON BURGAR.

In če bomo res kdaj kaj dosegli, naj se ve, da je skupnemu uspehu veliko pripomogel tudi Burgarjev znoj.

Jedro ruske krize.

Neprestano se pojavljajo poročila iz Rusije o trditvi, da se vrti v vodilih boljševiških krogih trajna borba za nadaljno smer notranje politike. Jedro te borbe tvori dilema, kako naj se premaga sedanja splošna kriza v Rusiji, kako naj se obvlada kritičen zastoj celokupnega gospodarstva, prometa, industrije, prehrane, ki prete, da vpropastijo ves boljševiški sistem. Kolikor smemo verjeti poročilom, zastopa Lenin načelo kompromisa, po katerem se je treba v pretežnem delu gospodarske politike vrniti k metodam starega družabnega reda, dočim baje Trocki predstavlja radikalno smer, da se tudi za naprej z dekreti, točno po komunistični teoriji, premaga odpor vseh ovir.

Središče vsega kritičnega problema tvori zadržanje ruskega — kmeta, kajti vsa nadaljna usoda ruske revolucije je navezane odvisna od volje, od sodelovanja ruskega mušika. To je na prvi pogled neverjetno, pa vendarle točno.

V prvem delu vsake revolucije, ko je treba vreti staro vladno, igra kmet sekundarno vlogo. Takrat nastopajo množice, ki dejansko to je neposredno vodijo borbo. To so tedaj predvsem delavske množice velikih mest; one so glavni činitelj revolucije. Kjer so te zmagnane, je propadla revolucija, kjer ostanejo zmagovalne, tam je preobrat uspešen. V tem delu revolucije je precej vseeno, kaj počne kmet v svojih vaseh, on ostane na svojem mestu, izkoristi kvečjemu uspeh revolucije v lokalnem smislu, podere gradovine in zavzame zemljišče velepsestva. On ne pomaga ne stari vladi, ne revoluciji; za časa brahjalne borbe je tedaj izločen iz računa.

Popolnoma pa se izpremeni položaj v nekaj mesecih. Vzamejo kar konkretno rusko revolucijo. Direktno mušik ni mogel posegati na razvoj dogodkov. Njega zastopnika, socialne revolucionarje, so boljševiki za lahko to pognali. Toda mušik je pokazal svojo moč, ko se je začel indirektno bojevati zoper komunistični sistem, ko ni maral oddajati mestom živl. Za ta odpor ni treba organizacije, ni trebe ničesar principijalnega; tu se pojavi prirodni, najpreprostejši življenski zakon, zdrav normalni egoizem. Kmet bi oddajal svoja živila komunističnem delavcu prav tako rad in brez pridržkov, kakor nekdanji caristični buržnja, ako — bi dobil za to ekvivalentno dobrotno v zameno. Ničvredni boljševiški denar ne more nadomestiti carskega rublja, drugih vrednot pa sovjetski sistem ne — premore.

Z gotovostjo lahko tedaj pričakujemo, da bo mušik delal pasivno resistenco dotlej, dokler za svoje pridelnke ne bo dobil poljskega črvoja in tekstilnega blaga, kar mu je najnujnejša potreba. Dokler mu ena tega ne bo mogel dati, tako dolgo tudi s svojo desničarsko politiko ne bo uspel. In ker je za restavracijo ruske industrije poleg ostalega potrebna zlasti normalna prehrana delavstva, je jasno, da je izhod iz te situacije zelo težaven.

Kadar bo notranji ruski trg poplavljen z industrijskimi izdelki, takrat bo začel zopet mušik normalno proizvajati, takrat se bo on sprijaznil z vlado. Kakor stoji stvari sedaj, je malo verjetno, da bi mogel boljševizem ustvariti tako stanje, makar za ceno zelo kompromisnega preokreta na desno. Vsekakor pa se obeta tuji industriji nadvs bogata žetev v Rusiji; ona je činitelj, ki bo saniral Rusijo. V kaki obliki, izgleda kot stvar stranskega pomena.

Slovenske novice.

Lorain, Ohio. Poročila sta se pretečeni teden Mr. A. Rovani in Miss Angela Jakopin. Za tovariša sta bila Mr. Fr. Janežič ml. in Mr. Anton Jakopin, družici pa Miss Mary Jakopin in Miss Tilka Svet. Bilo srečno!

Mr. John Kotnik, tajnik Slovenkega Nar. Doma, je umrl sinček John, star 7 in pol leta. Pogreb se je vršil 5. julija.

Pečlarski klub se je ustanovil v Lorainu. Klub sta ustanovila samo dva člana. Pečlari so vabljeni za pristop, da se bodo vsaj uradniki lahko izvolili.

Delo je slabo po Lorainu. Ta teden počiva skoro vse delo v National Table. Od 5. julija je vpekljan širili delovnik.

Američan Shipbuilding Company, kjer je sedaj uposlenih 250 de-

lavec, naznanja, da odtrga 10 procentov od delavskih plač.

Cleveland, Ohio.

V torek 5. julija popoldne ob 3. uri je umrla gđ. Marija Žužek, 19 let stara. Umrla je v mestni bolnišnici (City Hospital). Bivala je komaj 3 mesece v Ameriki. Doma je bila iz Strunca pri Velikih Laščah. Pogreb se je vršil 8. jul.

The Eastern Steel Co. naznanja že tretje znižanje delavskih plač. Plača bo sedaj znašala 28 centov na uro. Kako se bo živilo pri takih plačah, ne ve nihče. Te plače so nižje kot leta 1914., toda kljub temu so živila in življenske potrebe še za 86 procentov višje kot leta 1914. Zakaj ne znižajo obenem cene in plače enakomerno, je vprašanje, o katerem bi naš kongres lahko razpravljaj.

Izpred ljubljanske porote.

Valutna transakcija.

Februarja in marca 1920 je bila izmenjava kronskih bankovcev avstro - ogrske banke za nove - kronsko - dinarske novčance. Tedaj je bil pri deželni finančni blagajni na Krekovem trgu velikanski naval množice, posebno s kmetov. Pri blagajni so izmenjavali dobili posebne izmenjavne blankete. O postopanju s tem izmenjavanjem je moral biti zelo dobro poučen neki mladenič, ki je dne 4. marca 1920 prezentiral glavni- nam blagajniku g. Bregantu dva stara tisočaka, katera mu je ta tu di likvidiral. Mladenec pa je po- tem podtaknil izmenjalni listek, glaseč se na 20.000 kron. Blagajnik Ingliš mu je tudi to svoto iz- plačal. Izmenjalni listek se je, ka- kor se je pozneje ugotovilo, glasil na ime Martin Marečič, Sv. Petra cesta, 24.

Ob zaključku blagajne so takoj ugotovili primanjkljaj 18.000 K. Zadeva je bila javljena policijskemu ravateljstvu. Po dolgo- trajnih poizvedovanjih sta se ja- vila dva kmeta iz žužemberke o- kolice, ki sta usodnega dne men- javala bankovce v Ljubljani. — Vsi podatki so se osredotočili na sina sluga finančne delegacije — Henrika Čudna.

Mladi Henrik Čuden se je moral pred porotnim sodiščem ponovno v drugič zagovarjati zaradi golju- fije. Po prečitani obtožnici je kar kratkomo izjavil: — Ne, Nik- dar! — Priznal je le, da je izme- njal dvema kmetoma bankovce.

Kmeta Intihar in Tekavčič sta točno označila kraj, kjer jima je neki mlad človek pisal izmenjalni listek. Bila je to kuhinja pri slugi Čudnu. Obtožena pa ne moreta spoznati za onega, ki jima je de- nar izmenjal. Nasprotno pa je An- ton Tekavčič določno izpovedal, da je obtožene identičen z onim ki je menjaval bankovce.

Blagajnik Bergant je opisal, kako se je izmenjava vršila. Izja- vil je, da mu bo finančna oblast predpisala 18.000 kron v povrni- tev. Ingliš je kratko izpovedal, kako je izplačeval pri blagajni lik- vidirane zneske. Helena Mandel in obtoženeva mati Frančiška Čuden sta kratko izjavili, da ni- sta bili v kuhinji. Priča Martin in Anton Tekavčič sta ju spoznala. Dodatni izvedenec prof. Franke je spoznal pisavo na izmenjalnem li- stku za ono obtoženo.

Po končanih formalnostih pro- cesa so porotniki soglasno potrdi- li vprašanje krivde goljufige. H. Čuden je bil obsojen na 15 mese- cev težke ječe.

Morilec lastne matere.

Dne 14. junija popoldne se je pričela druga porotna razprava proti devetnajstletnemu Rajku Hrstniku, doma iz Postojne. — Razprava je odkrila globoko so- cialno bolešč, ki je okužila celo ro- dinstvo življenje. Mladi človek je morilec svoje lastne matere Marije Hrstnik.

Ker je Rajko Hrstnik glasom uradnega dopisa županstva občine Nova cerkev pri Celju še naš dr- žavljan, je ta grozni slučaj, ki se pripetil v Postojni, torej v ino- zemstvu, pristojno naše sodišče v smislu paragrafa 54 k. z. p.

Pretrsljiva je slika, ko nam ob- tožnica opisuje, kako je nedolov- ki sin izvršil grozni čin v podstre- šju hiše 222 v Postojni, zakopal mater v seno in potem pobegnil v Jugoslavijo, kjer so ga v Ljublja- ni prijeli.

Rajko Hrstnik je rojen leta — 1902 v Vremskem Britofu, njego- oče je strojnik na parni žagi le- snega trgovca Jurca v Postojni.

Obtožnica sliko najprej razme- re, v katerih je vzrastle mladi Raj- ko, slika, kako je med vojno za- šel v slabo družbo. Zaradi tatvin, ki jih je vedno izvrševal, ga je mati zamrzela. Dne 19. novembra lanskega leta je zopet mater okra- del. Na Jurčevu žago je prinesel veliko steklenico žganja. Mati je to zapazila in poiskala sina ponoči na žagi. Dne 20. novembra je mož še videl ženo okoli sedme ure zju- traj. Okoli desete ure pa je pri- nesel obtožene hišne ključke kovaču Devetu in nato izginil. Doma je oče strojnik Hrstnik našel pozne- je vse v največjem neredu. Ker se žena ni vrnila je dne 24. javil to obžni in sodišču. Nato je bila v hiši sodna komisija, ki je vse na- tanko preiskala. Po dolgem iskan- ju so našli v podstrešju v seno za- kopano in mrtvo mater Marijo Hrstnik. Poleg nje je bilo več o- krvavljenih desk.

Sodišče v Postojni je takoj za- čelo zasledovati sina-morileca. Ker se je domnevalo, da je pobegnil v Jugoslavijo, je sodišče o tem groz- nem činu obvestilo tudi jugoslo- vanske oblasti. In res! Dne 26. no- vembra so policijski organi v Lju- bljani aretirali v Kolodvorski ni- ci pri "Starem Tišlerju" mladega morileca.

Obtožene Rajko Hrstnik je v za- govornu mirno izrekel: — Sem kriv! Nisem pa imel namena jo umoriti. — Nato je začel zgovorno slikati družinske razmere. Mati je zelo rada pila žganje. Bil je večni prepir v hiši. Tisto noč preje je prišla na žago k Jurcu in začela kričati. Domov je prišel okoli treh zjutraj. Spal je v podstrešju. — Zjutraj je prišla k njemu mati. — Zavpila je: — Sedaj mora biti eden hin! Ti ali jaz! — Šla je pro- ti njemu z nožem. Udaril jo je z desko in mati je obledela. Udaril jo je trikrat. — Udaril sem jo v jazi, brez namena jo usmrtiti, — je zaključil svoj zagovor.

Razni zapisniki nam slikajo ta grozni prizor. Mati je bila vsa raz- mesarjena. Velike rane je imela na glavi. Kost področnica je bila razbita. Mišičevje za vratom je bilo do hrbtnice prerezano.

Pet ur in pol trajajoča razpra- va je podala naravnost grozne si- like. Obtožene je po dejanju sku- hal kavo, oblekel najmlajšega si- na Avrelja in ga odvedel k očetu. Obtožene je bil ves čas razprave popolnoma cinčen in ni pokazal najmanjšega kesa. Obtožene pa je bil dalje obtožen tudi hudodel- stva tatvine, ker je Luki Posegi ukradel 100 lir in goljufige, ker je prevaril I. Požrla za 100 lir.

Porotniki so soglasno potrdili vprašanje umora, kakor tudi vpra- šanje tatvine in goljufige. Porotno sodišče je nato obsodilo Rajko Hrstnika na 14 let težke ječe za- radi umora matere, tatvine in go- ljufige.

Peter Zgaga

Jaž bi bil rad farmer, če bi bila farma na 42. cesti.

Jaž verujem v izlete na deželo, ker vas naučim ceniti svoj dom v mestu.

Mislím, da je malo čudno, če izpusti bosova stenografija sempa- tam kako besedo, dočim ne izpusti njegova žena nikdar nobeje.

Habsburžani se bodo posvetova- li. To bo veliko posvetovanje. Princezinje, principi in druga gola- zen bo navzoča.

Habsburžani se niso ničesar na- učili in so vse pozabili. Madžari so se pa veliko naučili in ničesar pozabili.

V tem letu bo porabljenega manj premoga kot ga je bilo lan- sko leto.

Ni čuda, Lansko leto so bile ven- dar predsedniške volitve. In pri tej priliki je bilo treba dosti ognje vitosti.

V Washingtonu, D. C., je poli- cist, dvaindvajset let star, ki ima nečloveško moč. Pravijo, da bi se Dempsey zlomil pod njegovo pest- jo, ne pa samo padel.

V afriških džunglah živi opica, gorila po imenu. Ona bi v treh se- kundah porazila Dempseya in washingtonskega policista.

Iz teh besed je razvidna člove- ška stran rokoborbe.

Zakonski mož se lahko spozabi. Lahko pozabi, da je oženjen, do- kler ne pride domov.

Mestna gospodična ve o čli le- eno stvar, namreč to, da se jo na fonografu lahko dvakrat uporabi.

Pravi komunist ne veruje v Bo- ga, kljub temu pa praznuje vse praznike.

Prebivalstvo države Ohio je se- stavljeno iz ljudi, ki nameravajo dobiti kako politično službo;

iz ljudi, ki nameravajo izgubiti kako politično službo

in iz ljudi, ki morajo dvakrat bolj trdo delati, da ohranjajo pr- ve in druge pri življenju.

Mladenec se je ženil s pomočjo ženitnega posredovalca. Dobro ne- vesto in lepo obenem mu je pre- skrbel.

Mladenec je bil zadovoljen žnjo. — Kakšna je pa mati? — je vprašal.

— Dobra ženica.

— Kakšen pa oče?

— On ne živi več.

Štiri dni po poroki pa pride ves razjarjen k posredovalcu rekoč:

— Vi ste lopov! Rekli ste da: oče ne živi več. Danes ponoči mi je pa žena zaupala, da mora še deset let predsedati v ječi.

— No, ali je to življenje? — ga vpraša pomembno posredovalec.

V mestu je bil samo en hotel in v hotelu je bilo edino kopalšče v mestu. Dva kavalirja sta se začela prepričevati, koliko da stane kopalje.

Prvi je rekel, da en dolar, dru- gi pa dolar in pol.

Ker nista mogla priti do zaključ- ka, sta šla v hotel vprašat. In klerk je odgovoril:

— Pred petimi leti je stala ko- pelj en dolar, pred tremi leti en dolar in pol, sedaj pa stane tri do- larje.

Dopis.

New York, N. Y.

Tukajšnji "Klub Slovenskega naroda" priredi v nedeljo dne 10. julija izlet, združen s piknikom, v Schnitz Woods, prostor št. — 23 — 26, Glendale, L. I.

Klub vladno vabi newyorške Slovence in Slovenke, kakor tudi ostale Jugoslovane, da se vdeleže te prireditve prostem, kjer bo preskrbljeno za vse, za pijačo, jed in zabavo s plesom. Upati je, da se bo cenjeno občinstvo v velikem številu odzvalo temu vabilu ome- njenega kluba, kajti sedaj je pra- vo olajšanje za vsakega, kdor mo- re pohiteti iz velikomestnega, za- toblaga in razbeljenega zidovja v eno božje naravo.

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Ustanovljena 1. 1898

Inkorporirana 1. 1900

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odbor:
Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 195th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 104, Pearl Avenue, Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLE, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neplačljiv smrtin: JOHN MOVERN, 324 E. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrščni skrbnik:
Dr. JOS. F. GRAHEK, 543 E. Ohio St., N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:
MAX KERŽIŠNIK, Box 872, Rock Springs, Wyo.
MOHOR MLADIČ, 2603 So. Lawrence Ave., Chicago, Ill.
FRANK ŠKRABEC, 4822 Washington St., Denver, Colo.

Posredni odbor:
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICE, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravniški odbor:
VALENTIN PIRC, 319 Meadow Ave., Rockdale, Joliet, Ill.
PAULINE ERMENO, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARCO, 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilce: "GLAS NARODA".

Vse stvari, tiskanje se uradnih stvari kakor tudi denarne pošilja- tvo naj se pošilja na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnice sprejema naj se pošilja na vrhovnega skrbnika.

Jugoslavanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom na obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajnika bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrne na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi v E. člani ali članicami.

Jugoslavija irredenta.

Razmere v Postojni. I. sili ravno to, kar smo pomagali iz Postojne poročajo: Postojna, zgraditi mi s svojimi krvavimi ta prijazni, poleti življenski izletni žrtvami! Naš narod v svoji ne- škli kraj je postal torišče, po kate- rem razgrajajo in strašijo ponoči sil- in podnevi smaljni ljudje. Ti no- voj, ki plačujejo bogato in mate- ljudje se štejejo med sinove one- rinske gostoljubne jugoslovanske ga naroda, ki trdi in pripoveduje, da je na višini kulture. Oblastva rovarjenjem proti njenemu narod- držé roke križem, in komur se nenu in državnemu edinstvu. — zljubi, prezira in tepta pravice Ta očitek Matku Laginji od strani naše osebnosti. Sicer pa sme- mo biti s tem početjem skoro za- dovoljni, ker je naš narod vzpod- budo, da je ostal zaveden. Sicer bi se bil že marsikdo prilagodil do- brikanju in laskanju nasprot- nikov. Mesto se je navzelo pod našljem fašizma na zunaj deloma njih razdelnem delovanju.

Posvetovanje o položaju v Julijski Benečiji.

Iz Rima poročajo: Italijanski poslanci in senatorji iz Julijske Benečije in Dalmacije so imeli 15. junija v parlamentu posvetovanje o položaju v Julijski Benečiji in o raznih tekočih vprašanjih. O posvetovanju se ni izdal noben komunicé in tudi poslanci niso hoteli novinarjem podati nobene izjave o svojih sklepih. Zvedelo se je samo to, da je bil predlog, da naj ustanovi italijanski po- slanci iz Julijske Benečije svoj klub, odklonjen, a sprejeto načelo, da ostanejo poslanci v najbojji medsebojni zvezi, kadarkoli za- ltevajo potrebe in razmere v Ju- lijski Benečiji.

Vojni material za Poljsko

"Berliner Tageblatt" poroča iz Belgrada, da je Francija nameni- la ves njej določen avstrijski vojni material Poljski in da se pre- vaza ta material čez Jugoslavijo na Poljsko. List trdi, da je odšlo do sedaj že 300 vagonov pod na- pačno deklaracijo na Poljsko.

Ali hočete biti udobni?

V poletnih dneh gotovo z ve- seljem opazujete stroj za skro- penje ko se vozi po ulicah ter oddaja od sebe močne curke vode ter napravlja zrak bolj udoben za dihanje. Vas sistem pa tudi potrebuje, da se vam organi te- kom poletnih mesecev očistijo. Če se hočete čutiti udobnega, morate piti Trinerjevo Grenko Vino, ki odstranja strupene snovi, ki so ostale v črevesju ter pomaga želodcu k normalnemu delovanju ter tudi jetram in ledicam. Oživi organizem ter vrne oslabiljeno ži- valnost. In poleg tega je Triner- jevo Grenko Vino jako okusno zdravilo, toda vi morate dobiti pravilno setavino ter morate ustrajati pri imenu "Triner".

Vaš lekarnar ali prodajalec zdravi- lina Trinerjevo Grenko Vino vedno v zalogi. Poskušajte tudi Trinerjev Eniment za utrjene noge, in presenečeni boste, kako nožna kopel in vdrgnenje nog s Trinerjevim Linimentom hitro od- strani vse bolečine.

Istrani proti Matku Laginji.

Glasilce nevoljenih Istranov "Pucki Prijatelj" se bavi v zad- nih številki s politiko onih Hrvat- skih strank v beograjski konsti- tuanti, ki so sklenile, da se ne udeležé ustavne debate. Članek pravi, da razume enak sklep ra- dičevcev in frankovcev, ki jim je potrdilavno delo edina pozitivna točka njih programa. Nemiljivo pa je, ako se taki taktiki pridru- žuje tudi Narodni klub kot pa- rlamentarni zastopnik Hrvatske zajednice. Se bolj se pa čudi Pucki Prijatelj svojem istrskemu roja- ku Matku Laginji, kako je mogel priti v družbo radičevcev in fran- kovcev. Istrski narod ne more razumeti svojega sina Matka La- ginje, ki se je pridružil radiče- vcev in frankovcem ter jim poma- ga v njih borbi proti narodnemu in državnemu edinstvu. "Ali smo se mi Istrani žrtvovali samo za to, da morajo sedaj naši ljudje ru-

Maksimiljan Harden o nemški krizi.

Če se bo Nemčija vdala ter plačala svoje vojne obligacije v duhu spravljivosti napram Franciji, mora priti konec medsebojnega stanja sumičenja in nezaupanja še predno postane slednje kronična in neizbravljiva bolezen, — svari Maksimiljan Harden, kojega analiza položaja je vzbudila v Parizu številne komentarje.

Harden je mnenja, da je prišel psihološki trenutek, ko lahko ministrski predsednik Briand izpremeni nekoliko svoje stališče ter privoščiti nemški vladi Wirtha par prijaznih besed.

Ni še gotovo, kakšno reakcijo bi proizvedlo tako postopanje od strani Brianda, vendar pa se priznava v nekaterih krogih v Parizu, da je Harden prvi Nemec, ki se je izrazil v francoskem listu z zdravimi nazori glede francosko-nemškega položaja.

— Večina Nemcev je še vedno prepričana, — pravi Harden, — da ni bila Nemčija povzročiteljica evropske vojne; da je prišel njen poraz kot posledica notranje zarote; da je postala Nemčija radi širinajstih točk Wilsona predmet posmehovanja celega sveta in da je bila popolnoma razorožena potem ko se ji je vsililo strašne mirovne pogoje.

— Nemci vodijo Francijo, — pravi Harden, — kot zmagovalnega militarnega velikan, ki je neusmiljen napram premaganemu in ki ima le eno misel, namreč uničenje Nemčije. Na drugi strani pa je prepričan, da Francija tako malo zaupa Nemčiji, da bo težko priti do kakšnega drugega naziranja. On priznava, da je napravila nemška vlada dosedaj vse mogoče napake in da ji je manjkalo odkritosrčnosti. V nadaljnjem pravi Harden:

— Onadva, ki sta odgovorna za strašno stanje duha, v katerem se nahaja moja dežela, sta parlament in časopisje. Oba sta obdelovala ta ubogi narod na tak način, da prevladuje utis ali pravzaprav praznoverje, da je vse, kar pravi Francija, strašno krivično. Zanje je versailleska mirovna pogodba, o kateri nimam jaz nobenega mnenja, strašna infamija. Oni si ne pravijo samim sebi, da je bila tekom vojne Francija ona, ki je največ trpela in da je prišla sedaj vrsta na nas. Kar se tiče naših glavarjev, so rekli: — Dobro, — ko so podpisali. Sedaj pa odgovarjajo na vsako vašo zahtevo z besedami: 'Ogledati nas hočete! — Kaj pomenja to? Človeka vendar ni mogoče dvakrat ogledati. Če bi mogli preprečiti versaillesko mirovno pogodbo, bi morali to storiti a dokler obstaja, se ji moramo pokoriti. Niti ene stranke nimamo, ki bi bila pripravljena sedaj izpiti vino, ki je bilo natočeno. Nikakor pa ne smemo izgledati kot slab dolžnik v obeh sveta.

— Nikdo ne more reči, če bo Nemčija plačala svoj dolg. To ni bistvena stvar. Največjega pomena je odkritosrčnost. Pogajanja bi se morala vsiliti na tak način, da bi mogli na dan, ko bi bile naše blagajne prazne, reči: — Naše blagajne so prazne. Pridite in pogledajte. Kako moremo iz zagate? Dajte nam kak nasvet.

— Ne. Problema so se lotili na otročji in nepošten način. Potem ko smo podpisali, bi se ne smeli poslužiti trikov. Konference Simonso, pozivi na človečanstvo in oni patetični govori niso bili upravičeni. Ednote številke bi morale priti v poštev.

— Ravno sedaj prevladuje največje pojmovanje v naši deželi. Francijo se slika kot zmagovalno, ošabno ter neusmiljeno napram poraženim. Ona baje ne potrebuje denarja, katerega zahteva. Ona nas hoče uničiti. Nikdar pa nisem verjel, da bi nas hotela Francija uničiti. Če pa bo naša zakotna politika prevladovala še naprej, se bojim, da bo zmanjkalo Franciji potrebnosti in da bo rekla: Ničesar ni mogoče storiti s temi Nemci. Dajmo jim izpustiti kri kolikor se da.

— Moj narod je prepričan, da je Francija žrtev militarizma. Zlomljen tukaj se je uveljavil v Franciji. Kadar se imenuje imena Foch in Poincare, se zdi našim ušesom kot da čujemo imena trino-gov.

— Jaz osebno sem presenečen, da je Francija tako malo militaristična. Vedno se je domnevalo, da bo vzrastel v Franciji iz zmage kak Cezar. Kaj pa vidim sedaj? Francija ne slavi svojih zmagovalnih generalov tolko kot slavimo svoje poražene maršale. To pa vas ne sme vznemirjati. To se ne godi v duhu osvete, temveč iz sile običaja. Korenine tiče pregledsko, da bi jih bilo mogoče uničiti z enim udarcem. Kaj drugega bi pričakovali? Ta narod nima ničesar več. Le pomislite, kako globoko je padel ta narod. Vedno se mu je pripovedovalo, da bo vladal svetu. Danes pa ni v stanu drugega kot pokoriti se. Le razmišljajte o njegovi bedi. Niti ene kapljice več ene močne destilirane pijače svetovne nadvlade in nič več onih parad, katere je ljubil tak zelo. Kadar vidi vsled tega ega onih duhov prejšnje slave, se mu zmešajo možgani. Opirjema se tega fetiša preteklih dni. Tega nam ne more nihče vzeti, — pravi narod.

— Ali se Nemčija ni izpremenila? — so vprašali Hardena.

— Preveč bi bilo reči, da se ni nič izpremenila, — je odvrnil. — Ne morem pa zanikati tega, da je bilo tekom preteklega leta zapaziti močno reakcijo proti preteklosti. Pojavili se niso niti močje, niti se niso pojavila dejanja kot jih zahteva sedanja kriza. Narod je mnenja, da so stvari sedaj slabše kot so bile prej. Nikdar pa ne misli na to, da je ravno njegova preteklost vir vsega sedanjega zla. Masa naroda ne razmišlja v tem smislu. Raditega se tudi množice nikdar hitro ne premikajo. Skušamo pa najti odpomeč. Ne bomo eden onih nevrastenih zdravnikov, ki se približajo na svoje pacijente.

Predvsem želim, da bi Francija ne prevzela uloge ministra. Pogledajte mesto, katero zavzema Anglija raditega, ker je imel Mr. Lloyd George majhen govor, ki ga v resnici ni stal dosti. Naši sedanjí voditelji niso ženi, a močje dobre volje. Oni hočejo dvigniti podpis Nemčije v obeh vse. To je vlada leve. Pomagajte ji. Celotni mali egiptovski oslički se ne sme vedno bičati. Pobožajte malo gospoda Wirtha. Mesto da ga bombardirate z ultimati, mu pošljite včasih kako dobro besedo. Povejte mu svoje priitožbe, a na lep način. Obrazložite mu svoj strah, a kot prijazen sosed. Kaj bi izgubili, če bi delali tako? Jaz govorim s psihološko Francijo.

— Po sprejemu francoskega ultimata nismo čuli niti ene bodrilne besede. Če bomo storili nekaj spodobnega kot to, nas pohvalite. Vsakdo ima rad, če se ga malo pohvali. Recite nam: — To je bilo prav. Le tako naprej. To nam ugaja. Skušate se iznebiti nezaupanja do nas. Nepristano nezaupanje ni uspešna politika.

Gospod Wirth bi moral biti v stanu reči, obrnjen proti onim, ki ga nepristano posujejo: — Res je, da imam manj denarja v svojem žepu, a imam vsaj priznanje, da vi lažje dihaite. — Mislim sem, da bo gospod Briand pokazal to mehaniko dvorljivosti in odločnosti. Izprva je bil videti nepravičljiv — in to je bila politika, v kateri je bil precej uspešen. Sedaj, ko je bolj diplomatski, pa pomenja veliko izjalovljenje.

— Ali bi dobila Francija en sam centim, če bi se ne poslužila pretenj? — so vprašali Hardena.

— Jaz razumem izvor prevladujočega mnenja v Franciji, — je odgovoril. — To je posledica izkušnje. Vi pravite: — Kaj koristi poskusiti prijaznost? Oni nas bodo itak le ugriznili. — Nemčija vas je v resnici ugriznila tako pogosto kot je le mogla. Raditega sem tudi tako pogosto obupan. Ker se vsled tega ta Francija, tako polna ognja in ta Nemčija, v posesti nekako barbarske sile, ki pa je prišla iz duševnega vira, ne moreta združiti v čustvovanju, dajmo vsaj stopiti z višine in biti nekoliko pravični.

Naval na zlata polja v Californiji.

Prizori kot so značili naval na zlata polja v Californiji in Alaski so bili oživiljeni v Manitobi. — Ruda daje baje za \$100.000 zlata na tono.

The Pas, Manitoba, junija meseca. — Dnevi navala na zlata polja Californije leta 1894 in sličnega navala na zlata polja v Klondike v Alaski, leta 1894, so bili oživiljeni v severnem delu Manitobe. Zlato vabi zopet na tisoče pustolovskih duhov na sever. Vse hiti na pozorišče najnovejšega Eldorada, Elbow jezera, ki leži 150 milj severno od The Pas in 650 milj severno od Winnipeg. Ljudje kažejo isto odločnost in isto omalovaževanje težko in nevarnosti kot je značilo potovanje ljudi leta 1849 v prerijskih skunerjih ter potovanja preko zasuženih poljan ter gorskih prelazov Alaske.

Soglasno s prospektorji, ki so se vrnili v civilizacijo in ki so vpisali svoje pravice na najdbe, so nova zlata polja morda najbolj obsežna in obilna na celem severnoameriškem kontinentu.

Dva mlada lra, Gordon in Kenneth Murray, ki sta ele pred nedavnim časom dospela v mineralni pas v severni Manitobi, sta našla prosto ležeča zlata polja, ki so privabila na tisoče ljudi iz Združenih držav in Canade v divjine "severno od Fifty - Threet." Brata Murray sta prišla v Elbow okraj zgodaj spomladi ter pričela delati, kakor hitro je sneg skopel.

Proti koncu meseca sta prišla na pravo mesto. Našla sta namreč na robu vode z zlatom preprežen kremenec. Ta kremenec se je nahajal na mestu, kjer teče Grassy River v Elbow Lake. Takoj sta pričela proučevati splošno smer sklada. V svoje veliko zadovoljstvo sta zapazila, da nista zadel na izoliran kos kremenca, vsebujočega zlato, temveč na cel sklad, vsebujoč velike množice zlata.

Ne da bi črhnila besedico drugim prospektorjem, ki so se nahajali v bližini, sta določila obseg svojega "Claim" ter se napotila v The Pas, kjer sta poiskala nekega izvedenca, da presodi kremenec, katerega sta prinesla s seboj. Nobena besedica ni prišla iz urada samega, a obseg njih najdbe je bil preveč celo za molčeca prospektorja.

Precejevalec jima je rekel: — Vidva sta našla najbogatejšo snov, kar sem jih kdaj videl tu naokrog. Vzorec kažejo, da vsebuje kremenec od \$25.000 do \$100.000 zlata na tono. Če je sklad količak obsežen, sta bogata moža.

Brata Murray nista mogla še nadalje ohraniti skrivnosti zase. Obvestila sta par prijateljev v The Pas in novica o najdbi se je razširila kot požar. V teku par ur je bilo malo mesto v največjem razburjenju.

Še predno je napolnil mrak, se je že več kot dvajset prospektorjev nahajalo na poti proti Elbow Lake. Nikaka direktna pot ne vodi na pozorišče in prospektorji morajo potovati celih dvesto milj, da dosepejo do svojega cilja, kar vzame po šest dni.

Dne 11. junija pa se je povest novoman okraju, je prospektiral o zlati najdbi razširila tudi v zlatem letu ter lovil preko zime nanji svet, potom brzojava in od onega dneva naprej je pričelo to mestice, ki je šlo drugače le 1500 prebivalcev, pridobivati novo prebivalstvo, ki je od onega dne naprej neprestano naraščalo. Z vsakim vlakom, ki pride po Canadian National Railway iz Winnipeg ali drugih krajev, se vsuje v mesto sto do dvesto zlatotiskalec, ki pa ne obstojajo iz samih možkih, kajti med njimi je tudi veliko številno žensk, ki pričakujejo, da bodo oživiljeni stari dnevi Klondike in Californije.

Sedanji zlati naval pa ni nikakova nova stvar za The Pas. Zadnjih deset let, tekom katerih si je to malo mesto pridobilo več kot peščico prebivalcev, brez ozira na Indijance in polkrvne, je bil ta kraj iztočišče za neštivilne rudarske kempe v skoro nepoznatih pokrajinah severno od Hudson Bay.

Bilo je leta 1896, ko so se prvi prospektorji napotili v divjo deželo, iskajoč dragocene kovine. — Ob tem času je bil zaznamovan neki "Claim" v bližini Reed Lake, ki je dajal za devet dolarjev zlata na tono materialja. Razkritje zlatih polja v Yukon okraju v Alaski pa je izzbilo vse prospektorje v doletno smer in ničesar več se ni zavrnilo v severni Manitobi od leta 1906.

Od tega leta pa do 1915 so posamezni prospektorji obiskali ta okraj, a le malo temeljitega dela se je izvrilo. Nato pa je prišlo razkritje zlatih polja ob Beaver Lake in The Pas je zopet postal iztočišče neštivilnih prospektorjev, ki so vrel na sever. Majhna naselbina, Beaver City, je bila ustanovljena, a polje je bilo le malo obetajoče, in zlatotiskalec so se razkropili. Danes je Beaver City majhna skupina zapuščenih koč in na nasprotni strani jezera stoji Golden City, v katerem prebivajo le "duhovi" prejšnjih, boljših dni.

V letoju 1915 so razkrili Flin Flon bakrene sklade. Štirje možje, ki so iskali zlato, so zadeli na bakrene sklade ter si zagotovili pravice. Par mesecev pozneje so bile te pravice prodane za \$4500.000, vsled česar je postal sleherni izmed najdištev sklada milijonar. Ceni se, da vsebujejo ti skladi za celih dvesto milijonov bakrene rude.

Povprečni prospektor pa išče v prvi vrsti zlato ter nima očji za ničesar drugega. Leta 1919 se je val prospektorjev zopet obrnil proti Elbow in Copper Lake okraju. Neki Thomas Whebb, ki je celih šest let iskal zlato v prejšnjem, — V kolikor poznam svojo deželo, morem videti le eno pot, kako prižgati plamen, — namreč s pomočjo ekonomske sprave. Dajmo poskusiti. Združimo svoje interese, če že ne moremo združiti svojih duš. Če ne bomo uspehi pri tem, bo to velika nesreča. Zgodovina sveta se ne more končati v Versailles.

— Ali v resnici mislite, da se bomo skozi stoletja zbadali drug drugega v vratove z bodalci? Vi me vprašate, kaj bi storila Nemčija, če bi zmaga! Brez dvoma bi ne storila ničesar sijajnega. Kljub vsemu temu pa je čas, da se napravi konec temu stanju stvari. Postati moramo možje bodočnosti ter prenehati s kopiranjem preteklosti.

— V kolikor poznam svojo deželo, morem videti le eno pot, kako prižgati plamen, — namreč s pomočjo ekonomske sprave. Dajmo poskusiti. Združimo svoje interese, če že ne moremo združiti svojih duš. Če ne bomo uspehi pri tem, bo to velika nesreča. Zgodovina sveta se ne more končati v Versailles.

— Ali v resnici mislite, da se bomo skozi stoletja zbadali drug drugega v vratove z bodalci? Vi me vprašate, kaj bi storila Nemčija, če bi zmaga! Brez dvoma bi ne storila ničesar sijajnega. Kljub vsemu temu pa je čas, da se napravi konec temu stanju stvari. Postati moramo možje bodočnosti ter prenehati s kopiranjem preteklosti.

— V kolikor poznam svojo deželo, morem videti le eno pot, kako prižgati plamen, — namreč s pomočjo ekonomske sprave. Dajmo poskusiti. Združimo svoje interese, če že ne moremo združiti svojih duš. Če ne bomo uspehi pri tem, bo to velika nesreča. Zgodovina sveta se ne more končati v Versailles.

Neodkritosrčnost zavezni-kov.

Na zadnji seji zavezniške stalne reparacijske komisije so jugoslovanski zastopniki pokrenili debato o sledečem vprašanju: ali se more brez pristanka kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev izvršiti kakršnakoli izprememba v določbah versailleske mirovne pogodbe glede odmere vojne odškodnine.

To vprašanje so stavili naši predstavniki v ozirom na zadnji londonski aranžma, s katerim je vrhovni svet stvarno in bistveno izpremenil oziroma prezrl popolnoma jasne in določne določbe mirovne pogodbe z Nemčijo, a za to izpremembo niti vprašal našo vlado, še manj pa dobil njen pri-stanek. Dotična določba mirovne pogodbe (člen 22, dodatek II), govori popolnoma jasno, da se more ta dodatek izpremeniti, oziroma dopolniti samo v slučaju soglasnega pristanka vseh vlad, ki imajo svoje zastopnike v reparacijski komisiji.

Naša vlada je zastopana v reparacijski komisiji, njo ni nikdo vprašal, a vrhovni svet je vendar menjal določbe tega člena mirovne pogodbe.

Značilno za naše odnose z zaveznički je dejstvo, da je reparacijska komisija — ki je edini odločujoči faktor v vprašanju vojne odškodnine — prekorajčila svoj delokrog in sklenila nekaj, v kar ni upravičena, a to je sklenila popolnoma brez vsake pravne podlage, ker ona nima pravice, reševati vprašani, ki spadajo v delokrog zainteresiranih držav.

Zastopniki velikih sil v reparacijski komisiji so zastopali stališče, da je vrhovni svet pravilno postopal v vprašanju vojnih odškodnin in izpremembe določb mirovne pogodbe in izjavili so celo, da je londonski aranžma glede vojne odškodnine, odnosno znižanje vojne odškodnine, le tako bi imela interes na vzajemni obrambi. Neodvisna te, ki jo mora dati Nemčija Jugoslaviji, pravilen, akotudi na to izpremembo ni pristala Jugoslavija. Sklepejo se pri tem popolnoma napačno na člen 2. dodatka II, ki govori o potrebnem pristanku naše države v vprašanju izpremembe, ki se tičejo vojne odškodnine Avstrije, Madžarske in Bolgarske.

Toda ta razlaga je popolnoma napačna in sofistična, ker se nanaša le na postopanje vprašanja, a vsi člen 22. govori le o določbah, ki so veljavne za Nemčijo.

Tega sofizma ne smemo in ne moremo priznati, kot ga ne priznavajo tudi zaveznički sami značilno je namreč, da o tem svojem stališču niso hoteli objaviti v francoskem in angleškem časopisju nobene komunikacije, ker vedo, da bi vsak pravnik tukaj pobil popolnoma nepravilno stališče zastopnikov vcesil v reparacijski komisiji.

Naši zastopniki v reparacijski komisiji so vložili proti takemu naziranju in razlagi mirovne pogodbe z Nemčijo najenergičnejši protest in izjavili, da bodo izstavili o tem vprašanju javno debato v svetovnem časopisju, ker nikakor ne gre, da bi se varovali od strani zavezničkov interesi Nemčije proti državi, ki je toliko pripomogla s svojimi žrtvami, za uspešen uspeh svetovne vojne in zmago zavezniškega orožja.

Italijanski socialisti in vlade.

Italijanski socialisti so sklenili, da bodo v parlamentu pozitivno delali, toda brez sodelovanja z drugimi strankami, proti vladi pa bodo vodili najostrejšo opozicijo. Zahtevajo popravilo po terorju doseženih volilnih izidov in ukinitve ne kazni stavkajočih uradnikov ter iznova stavijo svoje socialne zahteve. V zunanji politiki zahtevajo priznanje svobode in avtonomije zanodov.

Posestvo grofa Tolstega v državni upravi.

Vseruski osrednji izvrševalni komite je postavil pisatelja Aleksandra Tostega za kustosa Jasna-je Poljane, ki postane na podlagi tozadnega dekreta splošna posest ruskega naroda, ki mu bo trajen spomin na velikega misleca.

Na zlata polja, je težko reči vnaprej, a ena stvar je gotova, da bo namreč ta mineralni pas natančno preiskan na vse strani. Narava je storila vse, kar je bilo v njeni moči, da skrije zaklade, kajti zima je prišel neki potujoči burmanski traja celih devet mesecev in le z največjimi naporji je mogoče lotiti se mineralnih bogastev.

Iz uporne Irske.

Vsa Irska je danes en sam uporniški tabor, v katerem lovi Anglija slepe miši. Vsak Irec je v službi tajno organizirane "irske republike", vsaka irska hiša je zidana tako, da morejo zarotniki ob ne-nadnem prihodu angleške straže nevidno usteči iz nje in najti varno zatočišče takoj v sosednji hiši. Le tako je mogoče, da "predsednik republike" De Valera in drugi predstavitelji "republikanske stvari" in njene armade neprestano izvršujejo svoje posle, ne da bi jih Angliji dobili v pest. Seveda pa ti močje nimajo stalnega bivališča, — narveč le nešteto varnih zatočišč. Kdor hoče z njimi govoriti, si mora prej dobiti zaupanje v irskih vstajških krogih, ki mu potem povedo kraj sestanka.

Nedavno je potoval po Irski neki nemški katoliški poročevalec, ki je kot tak iz umljivih razlogov med Irci užival popolno zaupanje ter dobil dostop do samega predsednika republike De Valera. O tem sestanku poroča med drugim:

Predsednika De Valera sem našel precej starejšega, kakor sem ga bil videl na sliki. Nastopa prijazno, celo skromno, vendar trdno. Na moje vprašanje, pod katerimi pogoji bi se mogla vršiti pogajanja z Anglijo, je predsednik odgovoril:

— Dokler britanska vlada ne prizna Irske za svobodno in samostojno republiko in postopa z njenimi zastopniki kot z zastopniki odvisnega in podrejenega naroda, dokler se Anglija zanaša le na svoje čete, je vsako pogajanje odveč. — Ali znači naslov "Irska republika" enostavno popolno neodvisnost Irske ali pa je oblika irske ustave? — De Valera: — Mi se borimo za pravice Irske do popolne samodolobne. Pri zadnjih volitvah se je irsko ljudstvo nedvomno izreklo za republiko. Ako si bo kdaj želelo druge ustave in druge vladavinske oblike, naj to izvede po svoji svobodni volji. — A če bi Anglija ponudila Irski Dominion Home-rule, kakor jo imata Kanada ali Nova Zelandija, ali bi tako ponudbo zavrgli? — De Valera: — Iz dejstva, da se to vprašanje tolikokrat ponavlja, se vidi, kako spretno prikriva Anglija pravo stanje stvari. Bistvo Dominion Home-rule je ravno v tem, da so ti dominiji temeljem svobodne in lastne odločbe člani britanske države. Najkonservativnejši angleški državnik, kakor n. pr. Bonar Law, so priznali, da imajo ti dominiji pravico do secesije, ako bi bila ločitev po njih sodbi zanje koristna. Zato leži na dani, da bi Anglija priznala našo pravico do republike, ako bi nam stavila tako ponudbo. Britanski dominiji so dejanske svobodni soigralski britanske države, kar Irska v britanskem sistemu nikoli ni bila. Irska je bila nasilno uvedena vanj in med Anglijo in Irsko ni bilo nikdar prave unije.

— Kakšna jamstva pa bi bila svobodna Irska pripravljena dati Angliji v pogledu vojaške in strateške varnosti? — De Valera: — Dasi Irska ne priznava pravice, zahtevati taka jamstva, je vendar pripravljena, obravnavati o tem vprašanju na najdobrejši način. Če bi angleški državnik motrili to vprašanje z realnejšega stališča, bi spoznali, da pomeni neodvisna Irska za Anglijo mnogo večjo nacionalno varnost, nego v sedanjem položaju. Nobena formalna jamstva ne morejo biti tako močna, kakor pravičen sporazum temeljem vzajemnih interesov. Ako bi kaka tuja vlesila ogrozila neodvisnost Anglije, bi bila obenem ogrožena tudi svoboda Irske. Jasno je, da bi v takem slučaju napeli vsa sredstva in vse moči za zmago nad skupnim sovražnikom. Toda Irska bi seveda morala biti dejansko neodvisna, le tako bi imela interes na vzajemni obrambi. Neodvisna te, ki jo mora dati Nemčija Jugoslaviji, pravilen, akotudi na to izpremembo ni pristala Jugoslavija. Sklepejo se pri tem popolnoma napačno na člen 2. dodatka II, ki govori o potrebnem pristanku naše države v vprašanju izpremembe, ki se tičejo vojne odškodnine Avstrije, Madžarske in Bolgarske.

Toda ta razlaga je popolnoma napačna in sofistična, ker se nanaša le na postopanje vprašanja, a vsi člen 22. govori le o določbah, ki so veljavne za Nemčijo.

Tega sofizma ne smemo in ne moremo priznati, kot ga ne priznavajo tudi zaveznički sami značilno je namreč, da o tem svojem stališču niso hoteli objaviti v francoskem in angleškem časopisju nobene komunikacije, ker vedo, da bi vsak pravnik tukaj pobil popolnoma nepravilno stališče zastopnikov vcesil v reparacijski komisiji.

Naši zastopniki v reparacijski komisiji so vložili proti takemu naziranju in razlagi mirovne pogodbe z Nemčijo najenergičnejši protest in izjavili, da bodo izstavili o tem vprašanju javno debato v svetovnem časopisju, ker nikakor ne gre, da bi se varovali od strani zavezničkov interesi Nemčije proti državi, ki je toliko pripomogla s svojimi žrtvami, za uspešen uspeh svetovne vojne in zmago zavezniškega orožja.

Najlepši rubini prihajajo iz Burne.

Rubini, katerega so smatrali starodavni za najbolj dragoceni kamen v tem našem materialističnem svetu, je ostal prav do današnjega dne v prvi vrsti dragocen kamnov, ki so barvani. Ti dragoceni kamni, ki so v starih časih povzročili marsikatero globoko in smrt ter pogosto tudi nesrečo in imrt za prizadete, so bili že vsled svoje barve simbol strasti in moči.

Celo magične lastnosti se je ob gotovih časih pripisovalo rubinom od strani praznovernih, ki so domnevali, da varuje rubin pred strupom, kugo, žalostjo in zlimi duhovi ter da tudi hranja dobro zdravje, je onega, ki ga nosi. Soglasno z našimi lastnimi izvedenci glede dragocenih kamnov, je rubin eden najlepših in najdragocenejših kamnov, in najlepši rubini prihajajo iz Mogok sekcije v gornji Burmi.

Rovi v gornji Burmi, vkolikor smo mogli izvedeti, so bili v obratovanju na ta ali oni način že od 15. stoletja naprej, a do časa aneksijske Burne od strani Anglije leta 1886, ni išel še noben dobro potrjen popis tega okraja. Edina poročila o teh rovih so prišla izpod peresa nekega italijanskega jezuitskega misijonarja, po imenu — Giuseppe D'Amato.

Na temelju najbolj avtentičnih virov se je izvedelo v zadnjem času, da je okraj Mogok, kjer je najti rubine, obenem z dvema najdaljnima okrajema v prejšnjih časih pripadal Komeibu, mogočnemu vladarju, da pa niso Burmanci kot narod skoraj ničesar vedeli o velikiškosti vrednosti teh dragocenih kamnov ali vsaj nič več od njih časih.

Leta 1620, tako se glasi povest, č, č, da skrije zaklade, kajti zima je prišel neki potujoči burmanski prodajalec sadija v naselbino Mogok s tamarindami kot svojo zalogo. Tamarinde je prodal ter dobil imata politični pomen.

IZ ČEHOSLOVAŠKE.

Promocija Masaryka in Beneša za častne doktorje Sorbonne v Parizu.

V nedeljo dne 12. junija sta bila predsednik čehoslovaške republike Masaryk in zunanji minister Beneš proglašena za častne doktorja juristične fakultete pariskega vseučilišča. Odlikovanju, podeljeni Masaryku in Benešu, imata politični pomen.

Veliki smaragd kralja Menelika.

Piše Louis Bernheimer.

Ali se zanimam za dragulje? Ali ste kdaj videli kak blesteč kamen tako velik kot kurje jajce? Ali bi ga radi držali v svojih rokah?

Bila je neodoljiva mikavnost dragocenih kamnov, ki me je prisilila izprašati Josepha Dixona, slavnega raziskovalca, ki se je pred kratkim vrnil iz Arkanzasa, glede slavnega smaragda kralja Menelika II. Lotil se je te povesti tekom najinega pogovora in potem, ko sem ga pregovoril, da nadaljuje, je pričel:

— Leta 1907 sem bil v Abesiniji. Vi ste videli moj dnevnik, a v njem ne stoji ničesar glede tega dogodka. V onem poletju sem bil v Addis Adiba, glavnem mestu dežele. Bil sem popolnoma suh, brez čenca v žepu ter opravljal razna dela, da ne poginem od gladi.

Poznal sem nekega asirskega trgovca, po imenu Mister Idlibi. Vedno smo ga namreč imenovali Mister. Bil je bogat mož, a skop. Bil je dobronameran človek ter edini, na kojega pomoč sem računal. Bil sem v stiku z njim ter čakal prilike, da stori kaj zame.

Nekega dne pa je prišel Mister Idlibi k meni ter mi povedal, da se nahaja v skrinjici. Kralj je hotel, da mu preeni demante.

Idlibi je bil sicer zelo prekanjen in dober trgovec, a ni vedel ničesar o demantih. Jaz pa sem vedel, in Idlibi je vedel za to. Vsled tega je prišel k meni, da mu pomagam, in jaz sem seveda službo z veseljem sprejel. Ko sem čul, da bom imel priliko videti kralja smaragd sem postal razburjen.

— Ta smaragd se je smatralo za enega najfinjših na svetu. Glasilo se je, da tehta nad štiristo karatov in da je vreden več kot pol milijona dolarjev. Vsakdo je vedel zanj. Glasilo se je, da je dobil kralj Menelik ta smaragd od nekega indijskega princea v dar. Indijski prince so vedno na mestu, kadar gre za dragocene kamne. Nikdo razen kraljeve družine pa ni še videl tega smaragda.

Morda naj bi odšla v palačo in dragocenosti naj bi prinesli iz skrinjice. Jaz naj bi preeni demante ter navedel vrednost trgovcu. On pa bi nato navedel vrednost kot svojo lastno modrost.

Prišel je odlični dan. V palačo nas je odvedlo par slov, oblečenih v redne bele obleke, z rdečim pasom ter golo glavo.

Soba v palači kralja je bila polna uradnikov, ki so bili vsi opravljeni v svoje najboljše obleke ter oboroženi z meči in sulicami. Lahko sta mislila, da naju smatrajo za navadna tička. Mislim pa, da nama niso zaupali ter se bali, da bova skušala pobegniti z dragulji. Postavili so se ob zid ter opazovali. Sredi sobe je bila velika miza, pokrita s kosom črnega žametnega ter dva stola.

Sedla sva za mizo. V sobi je bilo strašno vroče in jaz sem se pričel razburjati. Kaj če ne bodo prinesli tudi smaragda ter nama pokazali samo demante?

Tedaj pa je prišel v sobo glavni tajnik kralja z vrečo. Priklonil se je nama, odvezal vrečo ter spustil kamne po baržunu. — Tam je, — sem rekel sam sebi.

— Pri moji veri, — sem si mislil — to je ponarejen kamen.

Resnični smaragd ima vedno vse polno pog v sebi ter ni nikdar popolnoma čist. Ta veliki kos, kot kurje jajce pa je bil čist kot kristal.

— Kos stekla, — sem mislil ter nisem vedel, kako bi povedal trgovcu. Če bi rekel naravnost, da je ponarejen, bi ne verjel. Vsled tega sem mu rekel na naslednji način:

— Idlibi, ali veš, kako razločiti če je smaragd pravi ali ne? — On ni vedel tega, kar je bilo povsem naravno. Rekel sem mu, da je to resnična preizkušnja: — Vzemimo slamo ter jo vtakni v vodo. Spravi kapljico na konec slame ter jo spusti na smaragd. Če se voda razširi, je kamen ponarejen, če se pa zbera v kroglico, je kamen pristen.

Mislil je, da sem prismojen, a vendar je zahteval vodo in slamo. Imel sem prav, kajti voda se je razširila.

Malo je manjkalo, da ni padel Idlibi v nezavest. Prerokoval sva celo stvar ter sklenila, da ne bova ničesar povedala kralju. On bi mislil, da laževa ter bi nama dal odsekati glavo.

Vsled tega sva pričela ocenjevati demante, in Idlibi, ki se je hotel prilagoditi kralju, je navedel dvakrat tako velike svote kot sem jih navedel jaz.

Par dni pozneje nama je poslal kraljica Taitu povabilo, naj o cenimo njene dragocenosti. Čula je, kaj sva storila za Menelika. Idlibi je bil zelo vzradošen. Mi, prvorske in Reke ter potrpežljivosti, je da bo lahko vse dobil, kar vstane vsakega Srba Hrvat in Slovence. Zadnjič prosimo: Ne dajte baroške luke Italijanom v interesu Jugoslavije in Reke, ker italijanska premoč na Reki z baroško luko značila vedno napetost in popolno paralizacijo naše gospodarske ekspanzije in trgovinske svobode! Obalna plova in obalno ribarstvo v italijanskih rokah pomeni popolno gospodarsko propast naroda v Dalmaciji, Primorju in Reki, — pomeni, da se bodo v naših vodah lahko svobodno kretali večni ogleduhi. Ako vztrajajo pri reviziji rapalske pogodbe, zahtevajte popolno anulacijo pogodbe in zahtevajte mejo Soče.

Vse Srbe Hrvat in Slovence boste našli na braniku narodne časti in državnega življenja. Sedaj ali nikoli! Pokažite Italijanom kaj je jugoslovanska pest. Pokažite da je resnica, kar je nekdo rekel regent, da namreč trije bratje v obsegu delajo čudeže. Večna sramota naj zadene onega, ki bo popustil pri nesramnih in razbojniških italijanskih zahtevah!

Človek nikdar ne spozna kako neveden je, dokler ga ne pričnejo poučevati njegovi lastni otroci.

Kakor hitro se možki pregrejo proti svojim moralnim pravicam, prične govoriti o svojih postavnih pravicah.

— Da, vaše veličanstvo, — je odvrnil Idlibi.

— Veličanstvo vas vpraša, če ste gotovi o tem?

— Da, — je odvrnil Idlibi.

— Potem ne bo nikdo trpel iz vaših pravic.

— Potem ne bo nikdo trpel iz vaših pravic.

— Potem ne bo nikdo trpel iz vaših pravic.

— Potem ne bo nikdo trpel iz vaših pravic.

— Potem ne bo nikdo trpel iz vaših pravic.

— Potem ne bo nikdo trpel iz vaših pravic.

— Potem ne bo nikdo trpel iz vaših pravic.

Mlad newyorški umetnik je izklesal krasen spomenik "Zmaga". Sedaj se pripravajo, kam bi ga postavili.

Italijanska zelena knjiga o pogajanjih med Italijo in Jugoslavijo.

Rim, 20. julija. V današnji seji poslanske zbornice je vlada predložila poslanecem dokumente o pogajanjih med Jugoslavijo in Italijo, ki jih je zbral ministrov za zunanje zadeve v svoji "Zeleni knjigi", k obsega 101 dokument.

V prvem delu je govor o razgovorih med Pašcem in Trumbićem ter takratnim italijanskim ministrom zunanjih zadev Schialoio v maju 1920 v Pallanzi. Iz teh dokumentov je razvidno, da so Jugoslavi takrat zahtevali Wilsonovo črto kot mejo, priznali so italijansko suverenost nad Reko, zahtevali pa so suške luke Baroš, Delfo in Brajdio, dalje so zahtevali vse Kvarnerske in Dalmatinske otoke, priznali avtonomno upravo Zadra, zahtevali brezpogojno odobrenje priseljivce Črnogorih kraljevini SHS.

Dne 15. maja je takratni italijanski zunanji minister radi ministrske krize v Belgradu je takoj nato poslal v Rim pojasnilo belgajske vlade, da so določbe volilnega zakona le formalne, da je določeno število poslancev, katere bo volilo edinole prebivalstvo na ozemlju kraljevine SHS.

Dne 22. oktobra javlja Sforza v Rim in London, da je italijanska vlada sklenila povabiti jugoslovanske delegat na pogajanja. V isti brzojavki je Sforza zahteval od poslanika v Parizu in Londonu, naj posreduje, da bo Jugoslavija kar najhitreje zapustila Koroško, katero je po plebiscitu ponovno okupirala.

Dne 31. oktobra je javil Sforza, da želi Italija nadaljevati v Parizu in Londonu italijanske pogajanja, vendar pa se boji, da ne bodo imela uspeha, ker je predsednik vlade Giolitti predsedniko-lišče Jugoslavije, kolikor je soditi na francoske in angleške vlade in po javnem razpoloženju, nesprejemljivo. Dne 7. julija sta odgovorila Millerand in lord Curzon, da mirljivejši stališče, kar mora biti sta priporočila v Belgradu popolno odobrenje priseljivce Črnogorih kraljevini SHS.

Dne 15. maja je takratni italijanski zunanji minister radi ministrske krize v Belgradu je takoj nato poslal v Rim pojasnilo belgajske vlade, da so določbe volilnega zakona le formalne, da je določeno število poslancev, katere bo volilo edinole prebivalstvo na ozemlju kraljevine SHS.

Dne 22. oktobra javlja Sforza v Rim in London, da je italijanska vlada sklenila povabiti jugoslovanske delegat na pogajanja. V isti brzojavki je Sforza zahteval od poslanika v Parizu in Londonu, naj posreduje, da bo Jugoslavija kar najhitreje zapustila Koroško, katero je po plebiscitu ponovno okupirala.

Dne 31. oktobra je javil Sforza, da želi Italija nadaljevati v Parizu in Londonu italijanske pogajanja, vendar pa se boji, da ne bodo imela uspeha, ker je predsednik vlade Giolitti predsedniko-lišče Jugoslavije, kolikor je soditi na francoske in angleške vlade in po javnem razpoloženju, nesprejemljivo. Dne 7. julija sta odgovorila Millerand in lord Curzon, da mirljivejši stališče, kar mora biti sta priporočila v Belgradu popolno odobrenje priseljivce Črnogorih kraljevini SHS.

Dne 15. maja je takratni italijanski zunanji minister radi ministrske krize v Belgradu je takoj nato poslal v Rim pojasnilo belgajske vlade, da so določbe volilnega zakona le formalne, da je določeno število poslancev, katere bo volilo edinole prebivalstvo na ozemlju kraljevine SHS.

Dne 22. oktobra javlja Sforza v Rim in London, da je italijanska vlada sklenila povabiti jugoslovanske delegat na pogajanja. V isti brzojavki je Sforza zahteval od poslanika v Parizu in Londonu, naj posreduje, da bo Jugoslavija kar najhitreje zapustila Koroško, katero je po plebiscitu ponovno okupirala.

Dne 31. oktobra je javil Sforza, da želi Italija nadaljevati v Parizu in Londonu italijanske pogajanja, vendar pa se boji, da ne bodo imela uspeha, ker je predsednik vlade Giolitti predsedniko-lišče Jugoslavije, kolikor je soditi na francoske in angleške vlade in po javnem razpoloženju, nesprejemljivo. Dne 7. julija sta odgovorila Millerand in lord Curzon, da mirljivejši stališče, kar mora biti sta priporočila v Belgradu popolno odobrenje priseljivce Črnogorih kraljevini SHS.

Dne 15. maja je takratni italijanski zunanji minister radi ministrske krize v Belgradu je takoj nato poslal v Rim pojasnilo belgajske vlade, da so določbe volilnega zakona le formalne, da je določeno število poslancev, katere bo volilo edinole prebivalstvo na ozemlju kraljevine SHS.

Dne 22. oktobra javlja Sforza v Rim in London, da je italijanska vlada sklenila povabiti jugoslovanske delegat na pogajanja. V isti brzojavki je Sforza zahteval od poslanika v Parizu in Londonu, naj posreduje, da bo Jugoslavija kar najhitreje zapustila Koroško, katero je po plebiscitu ponovno okupirala.

Dne 31. oktobra je javil Sforza, da želi Italija nadaljevati v Parizu in Londonu italijanske pogajanja, vendar pa se boji, da ne bodo imela uspeha, ker je predsednik vlade Giolitti predsedniko-lišče Jugoslavije, kolikor je soditi na francoske in angleške vlade in po javnem razpoloženju, nesprejemljivo. Dne 7. julija sta odgovorila Millerand in lord Curzon, da mirljivejši stališče, kar mora biti sta priporočila v Belgradu popolno odobrenje priseljivce Črnogorih kraljevini SHS.

Dne 15. maja je takratni italijanski zunanji minister radi ministrske krize v Belgradu je takoj nato poslal v Rim pojasnilo belgajske vlade, da so določbe volilnega zakona le formalne, da je določeno število poslancev, katere bo volilo edinole prebivalstvo na ozemlju kraljevine SHS.

Dne 22. oktobra javlja Sforza v Rim in London, da je italijanska vlada sklenila povabiti jugoslovanske delegat na pogajanja. V isti brzojavki je Sforza zahteval od poslanika v Parizu in Londonu, naj posreduje, da bo Jugoslavija kar najhitreje zapustila Koroško, katero je po plebiscitu ponovno okupirala.

Dne 31. oktobra je javil Sforza, da želi Italija nadaljevati v Parizu in Londonu italijanske pogajanja, vendar pa se boji, da ne bodo imela uspeha, ker je predsednik vlade Giolitti predsedniko-lišče Jugoslavije, kolikor je soditi na francoske in angleške vlade in po javnem razpoloženju, nesprejemljivo. Dne 7. julija sta odgovorila Millerand in lord Curzon, da mirljivejši stališče, kar mora biti sta priporočila v Belgradu popolno odobrenje priseljivce Črnogorih kraljevini SHS.

Dne 15. maja je takratni italijanski zunanji minister radi ministrske krize v Belgradu je takoj nato poslal v Rim pojasnilo belgajske vlade, da so določbe volilnega zakona le formalne, da je določeno število poslancev, katere bo volilo edinole prebivalstvo na ozemlju kraljevine SHS.

Dne 22. oktobra javlja Sforza v Rim in London, da je italijanska vlada sklenila povabiti jugoslovanske delegat na pogajanja. V isti brzojavki je Sforza zahteval od poslanika v Parizu in Londonu, naj posreduje, da bo Jugoslavija kar najhitreje zapustila Koroško, katero je po plebiscitu ponovno okupirala.

Dne 31. oktobra je javil Sforza, da želi Italija nadaljevati v Parizu in Londonu italijanske pogajanja, vendar pa se boji, da ne bodo imela uspeha, ker je predsednik vlade Giolitti predsedniko-lišče Jugoslavije, kolikor je soditi na francoske in angleške vlade in po javnem razpoloženju, nesprejemljivo. Dne 7. julija sta odgovorila Millerand in lord Curzon, da mirljivejši stališče, kar mora biti sta priporočila v Belgradu popolno odobrenje priseljivce Črnogorih kraljevini SHS.

Stara pokopališča v mestu New York.

Na Williams St., v dolnjem delu mesta New Yorka, ki se je prej imenoval Mills ter na enem delu Chatham Square, se nahaja majhno pokopališče, ki je bilo leta 1629 prvo židovsko pokopališče v Ameriki. Ob času španske inkvizicije, krog leta 1492, so židje pribežali iz Španske na Holandsko, odkoder so se pozneje izselili v takratni New Amsterdam ali poznejši New York. Tukaj so ustanovili svojo prvo sinagogo na Williams St. Ob osem času je segalo pokopališče do Oliver St., a vlada je vzela en kos, da napravi cesto. Bil je to oster boj, v katerem je pa vlada zmagala.

Pokopališče so nato premaknili na enajsto cesto in šesto Ave. Še pozneje pa so premaknili pokopališče na 21. cesto in sedmo Ave. ter je ostalo do današnjega dne nedotaknjeno, čeprav je obdano od visokih postopij. Tretje židovsko pokopališče pa se nahaja na Cypress Hill.

Židovska vera pravi, da se ne sme motiti kosti mrtvih ljudi in vsled tega so vsa tri prvotna pokopališča ohranjena in vsakega ima v oskrbi poseben stražnik, ki drži pokopališče v dobrem stanju.

Dosti zgodovinskih mož počiva na enem ali drugem teh starih pokopališč in grbove značijo kame-nite plošče z napisi. Pod rušo na Williams St. leži Gerchom Seixas, ki je bil petdeset let židovski rabi. S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Malo pokopališče na enajsti cesti je komaj videti, ker je triogla-te oblike ter skoro popolnoma obdano od nekega velikega apart-ment poslopja na eni strani ter od velike prodajalne na drugi strani.

S travo pokriti prostor na zapadni 21. cesti nosi imena številnih odličnjakov, vključno Haim Solomona, finančnika, ki je posojal denar ter finaniral stvar revolucije leta 1776. Tam počiva tudi Jonas Philips, občinski svetovalec iz New Yorka.

Jasno je, da bodo ostala še stalijska zastopstva v inozemstvu o podpisu pogodbe. V poročilu dnevnikarja, ki je poslal v židovski dom, da je Italija sedaj dosegla dovsimski naziranjem, ne more niti svoj cilj njeinjenja, a obenem je bena svota denarja kupiti teh storov v trgovske svrhe. Ko je bila velika department prodajalna kot dodatek so dodani Zeleni O'Neil v svojem evetu na šestih knjigi: tekst rapalske pogodbe, Ave., in 21. cesti, je ponudila 50.000 dolarjev za to pokopališče, a misij in čestitke raznih vlad o do-šenem sporazumu.

Priznati moram, da je bilo med ko je divjala revolucija, in sicer brez obresti, je našel svoje zadnje počivališče na Chatham Square, kjer je pokopan tudi Samuel Moren, prvi židovski rabi v New Yorku.

Pueblo Jugoslav Relief

EXECUTIVE COMMITTEE.

N. Badovinac, Pres.; Rev. P. Cyril Zupan O. S. B., Vice-Pres.; Peter Cullig, Sec'y; J. M. Stebley, Asst. Sec'y; Frank Grahek, Treas.; J. D. Butkovich, Joe Cullig, Andro Petros and John Drakulich

INVESTIGATING COMMITTEE

Louis Anzich, Iso Tomkovich, Nick Fabjanich, Sime Burin, Joe Purkatt, Tony Ruper, M. Brmbolich, Jovo Pavlica, John Simonich, Joe Cuzak, Jake Vidmar, J. M. Stebley, Joe Pritekel, Rev. P. Cyril Zupan OSB, John Mohar, Jake Henigsmann and Anton Starc

GENERAL COMMITTEE

Val. Stalick, Dr. J. F. Snedee, Matt Jeram, D. P. Predovich, John Gorsich, Mich. Rozich, Joe Kočevar, John Kuhar, George Thomas, Joe Cuzak, Jake Vidmar, John Mohar and Jack Henigsmann

OFFICE: 217 E. NORTHERN AVE.
PUEBLO, COLORADO

Malo zgodovine.

Poročnik Zebulon Pike in njegova mala četa, broječa sedemnajst angleških vojakov, so bili prvi beli ljudje, ki so prišli v ozemlje, kjer leži danes Pueblo, Colo. Kot poročila ta častnik, je prišel meseca decembra leta 1806. v sovodenj Fountain in Arkansas reke, in tam je prvič zagledal veliko goro, ki se še danes imenuje po njem — Pike's Peak.

Nadaljnji petdeset let so potovali belokožni po omenjenem potu, toda pri sovodenj so se le vstavlili kot je to storil on ter so takoj naslednjega dne nadaljevali svoje nevarno potovanje. Njihov cilj so bila zlata polja v Californiji, Rocky Mountains (Skalne gore) niso imele za te ljudi posebne privlačne sile.

Leta 1856. je prišlo par lovev ter napravilo tam, kjer se je bil vstavljal pred petdesetimi leti poročnik Pike, nekaj leseni bajti. Naslednje spomlad so prišli drugi beli možje ter istotako napravili lesene kočice. Polagoma je zrasla naselbina, ki se je imenovala Pueblo, kar znači v indijanskem jeziku "mesto" ali "občino".

Prihodnje jeseni je prišla z bližnjih hribov v dolino skupina Indijancev. Prišli so loviti bivole (buffaloes). Med njimi je bil tudi stari indijanski glavar, katerega predniki so dolgo vrsto let živeli, lovili in umirali v Arkansas dolini. Belim priseljencem je znanostni kokhot mogoče dopovedal, da so zgradili svoj "pueblo" na jako nevarnem prostoru; da je videl dvakrat v svojem dolgem življenju reko Arkansas tako narasti, da je bila dvakrat črna kot ponavadi ter je presegala vrhove dreves. Pokazal je na grič, katerega sedaj imenujejo "Tenderfoot Hill", ki se začne ob vzhodu

ju Santa Fe Avenue in 3. ceste, nato pa pokazal na veliko planoto, kjer je sedaj Union postaja, ter rekel: "Ko izpušče hudobni duhovi v gorah vodo, je v tej kotlini ena sama velika, dreveča reka."

Toda beli naseljenci se niso mečili za njegovo svarilo in so naprej gradili svoj Pueblo. Nato je bila speljana prva železnica. Ko so pa dobili v gorah zlato, srebro in druge kovine, so začeli graditi topilnice. Pozneje, ko so našli železo, je bila zgrajena prva topilnica za železo. Pueblo je potem postalo resnično zapadno mesto in se je imenovalo "Gateway to the Rockies". Izza časa prvih naseljenecv in zgraditve prve livarne se je več bivših farmerjev iz vzhodnih dežel naselilo na zemljo v okolici, katero jim je dala vlada. Tak farmer je bil William Wildeboor. Njegovemu 640 akrov velikemu posestvu so reki "Grove" (gaj) — vsled velike množice dreves, ki so rasla tam. Dež je reševal v Colorado, posebno poleti, in vsled tega je voda, ki je obkrožala posestvo, prišla jako prav. Živina se je lahko napajala tam, in uporabljal jo je v namakalne svrhe. Ko se je mesto razširilo, je začel prodajati mestne lote. Najprej so se naselili tam Nemci. Potem je prišlo par Slovencev, Rus, Jermán, Snedee, Thomas, Čulig in drugi. Nekateri drugi so bili prvi, ki so se naselili v Grove. To je bilo leta 1880. Do 1885. Nemci so bili že prej zgradili cerkev in šolo. Za Slovence je bral mašo Rev. Cyril Zupan, eden poznejših naseljenecv.

V ohranjenem članku bom poročal o nadaljnjem razvoju naselbine

Walter Predovich.

Nepojasnjene skrivnosti morja.

Poroča Arthur Chapman.

Boljševski pirati, ti najnovejši rekruti za starodavno in nevarno profesijo, so baje imeli svoje prste vmes, ko je v zadnjih par mesecih izginilo z morja več ladij. Domneva se tudi, da so bili boljševski pirati odgovorni za uničenje Carol A. Deeringa, jadralnice s petimi jabolki, ki je naselila na breg ob obali Severne Caroline, z razpetimi jadrji, a niti enim človekom na krovu.

Vse te teorije glede rdečih piratov ne predstavljajo mnenja ljudi, ki nimajo nobenega pojma o vojni po morju ter o splošnih razmerah moderne plovbe. Uradniki vlade Združenih držav, ki niso mogli priti do nobenega drugega zaključka, so prišli na presenetljivo misel, da je piratstvo odgovorno za dejstvo, da je v zadnjem času izginilo toliko ladij in da so agenti boljševikov pridobili na svojo stran posadke, ki so se uprle, polovile svoje častnike ter odplule v pristanišča, ki so pod kontrolo gospodov Lenina in Trockija.

Če pa ne pride pri tem v poštev vprašanje morskega ropa, se mora oni, ki raziskuje to stvar, vrniti k starodavnim vprašanjem, katerega je bilo čuti izza časa, ko so prvi prišli ladije izginjati, ne da bi pustile za seboj kako sled. V starih časih, kadarkoli je prišla kak stvar na dan, se je domnevalo, da je odšla dotična ladija v "Pristanišče pogrešenih ladij", ki je obstajalo v ljudskem mnenju v takozvanem Sargasso morju, — to je oni čudni mešanici morske trave in zlomljenega lesa, ki se nahaja v sredi Atlantika. Domnevalo se je, da se je prišla ladija vrteti v velikanskem krogu, kakor hitro je prišla na dotično mesto ter obšla v travi in razvalinah, dokler ni, mogoče leta pozneje, segnila ter se potopila ob priliki kaknega hujšega viharja. Ni še dolgo tega, ko se je to teorijo postavilo v razred bajk. Ekspedicijska, katero sta vprizorila Sir Murray ter norveška vlada leta 1910. je dokazala, da obstoja Sargasso morje le iz posameznih skupin ali peg morske trave, ki pa niso dosti gosta in močna, da bi držala adjo.

Morske pošasti, dosti velike, da uničijo ladije, se je istotako dolžilo, da so krive uničenja marsikaterih ladij, ki je odplula, a se ni nikdar več vrnila. Najbolj odločni pristaši teorije o morskih pošastih, ki je zadel na številna verna ušesa, je bil norveški škof Pontoppidahn, ki je v sedemnajstem stoletju objavil natančen opis takozvanega — Krakena ali pošasti globokoga morja. Kraken, kot ga je naslikal škof, je bil dosti strašen, da napolni s strahom vsakega, ki bi razmišljal o daljši vojni po morju.

Soglasno s to norveško avtoriteto, so zadel ribiči, ki so odpluli več milj daleč ven na morje, na globino le dvajsetih ali tridesetih klafter, dočim bi morala znati globina osemdeset ali celo sto klafter. Vedeli so, da se vozijo nad Krakenom ter hitro odjadrili proč. Ko so prišli na bolj globoko vodo, so videli, kako se je pošast dvignila na površino vode. Le hrbet je gledal ven ter predstavljal eno ali dve milj v obsegu. Izgledal je kot majhen otok ter bil pokrit z morskotravo. Od tega otoka so se širile velikanske roke, debele kot možgan, v morje. To so bile roke pošasti, zmoežne potegniti navzdol največjo bojno ladijo. Ena teh pošasti je baje prišla na kopno leta 1680 pri Alstrabourgu na Norveškem. Bil je to mlad Kraken in dočim je skušal izriniti par smrek, ki so rasle na bregu, se je zapletel med skale, kjer je poginil. Pravijo, da je bil smrad, katerega je širil, neznošen.

Nov ruski pretendent.

Kljub skoro popolnjam dokazom, da se ni prizaneslo življenju ruskega careviča tekom strašne morije v Ekaterinburgu, se je vendar pojavil en pretendent za ruski prestol ter je vrjetno, da bo delal nekega dne še dosti preglavic sovjetom. Kot v drugih slučajih propadlega plemstva, ni tudi ta napačni Aleksij zadel na nobeno težkočo, ko je zbral krog sebe gotovo število kmetov za svojo stvar.

Računal pa je brez ruske prekanjenosti, kajti sovjetski generali so izbrali iz prejšnjih članov ruske carske družine onega, kojega pričevanje je bilo definitivno, — Pierre Gilliarda, prejšnjega učitelja careviča. Gilliard je ravnokar objavil knjigo spominov, v kateri omenja, da ga je pozno leta 1919 poklical k sebi general, ki je povečeval četam v Omsku ter mu predstavljal pretendentu.

Prebivalstvo je z navdušenjem pozdravljalo napačnega Aleksija, zbiralo denar in poštni ravnatelj je kleče popudil "malemu latjuški" kruha in soli. — pravi Gilliard v svoji knjigi. — To bi imelo za posledico velike zadrege, če bi šla stvar tako naprej. Pokazali pa so mi dečka, starega od šestnajst do osemnajst let. Po barvi mornariške obleke, katero je nosil ter po načinu, kako je imel počesane svoje lase, je bil podoben careviču, a s tem je bilo tudi konec vsake podobnosti.

Ko ga je Gilliard nagovoril v francoskem jeziku, je bil pretendent izprba zmešan, a nato rekel, da sicer razume vse, da pa noče odgovoriti. Kaj je postalo iz pretendentu, ni znano, a gotovo je, da je moral plačati drago ceno za svoje namišljeno dostojanstvo.

Morska pošast še vedno živi v domišljiji številnih ljudi, čeprav ni vera v Krakena več tako razširjena kot je bila prej. Soglasno s poročili iz onega časa, so se pojavile leta 1817 in 1819 velikanske pošasti v bližini Gloucester in Nahant in morska kača v Atlantic City krog leta 1880 je vzbudila večjo pozornost v tem kopališču kot pa vse konvencije, ki so se od onega časa naprej vršile tam. Mornarji, ki se vračajo z daljših potovanj, poročajo o velikanskih morskih živalih, na katere so naleteli v različnih širinah in pred nekaj tedni je eden od teh obrnil pozornost skupine znanstvenikov na plavajočo preostanek neke morske živali, kakršen ni bil še nikdar prej viden. Razentega pa so v zadnjem času ladije tako zrasle glede obsega, da bi imel celo stari Kraken dosti dela, če bi jih skušal potegniti na morskno dno.

Španski mornarji niso bili tako zelo prepričani v obstoj morskih pošasti, kadar je bilo treba naprti nekemu odgovornost za to ali ono ladijo, ki je izginila. Španci so take nesreče v glavnem pripisovali takozvanim "vigijem", to je kamenitim čerem, nahajajočim se v višini z vodo ali nekoliko pod površino. Nekatere take čeri dejanski obstojajo, čeprav se jih je le malo našlo v primeru z domnevanim številom.

To so nekateri izmed skrivnosanih vzrokov, o katerih se domneva, da so povzročili izgubo ladij v prejšnjih časih. Ko je prišel brezičnik brzojav splošno v rabo, se je domnevalo, da bo izginila zadnja sled skrivnosti, ki je prej obdajala morje. Vse ladije, ki so izginile tekom prvih mesecev tekočega leta, so bile opremljene z brezičnim brzojavom. Ena teh ladij je bil ameriški parnik Hewitt, ki je odplul iz Sabine, Tex., v Boston in Portland, Me., dne 21. januarja in o katerem se od 5. februarja ničesar več ni slišalo. Nadalje ladije so bile norveška barkentina Florio, ki je odplula iz Norveške dne 1. decembra preteklega leta; norveška jadralnica Svartsrog, ki je odplula iz Hampton Roads proti Norveški s posadko 14 mož ter neka — španska ladija Larinaaga črte, katero se pogreša od meseca marca.

Če so te ladije zaplenili boljševski piratje, sta padli Hewitt in Deering v tolovajske roke v ameriškem vodovju. Jadralnica Deering je ležala tik ob Diamond Shoals z razpetimi jadrji. V isti noči je prišel neki nepoznan parnik mimo Frying Pan Shoals svetilne ladije. Slednja je skušala dobiti ta parnik, da bi sprejel neko obvestilo, a parnik ni nič odgovoril. Domnevalo se je vsled tega, da je bil to boljševski parnik, na katerega se je spravilo posadko Deeringa. Če je posadka s kapitanom vred izgubila življenje, ko se je skušala izkrcati v slabem vremenu, kot trde uradniki vremenškega urada, bi se moralo najti vsaj kakle sledove posadke. Edini migljaj glede resničnosti položaja stvari je najti v nekem sporočilu v steklenici. Dokazalo se je namreč, da je to pisava prvega častnika ladije Deeringa, in pisec izjavlja, da je bil ujet.

Da boljševsko piratstvo dejansko uporablja črne zastave, na ski obstoja, je razvidno iz oficijelne teorije, da je posadka ženeza poročila, katero je izdal državni departament glede zaplenjenja ribiške ladije Senator Schroeder iz Cuxhavena od strani uporne posadke. Ladijo Schroeder je zaplenila uporna posadka v imenu sovjetske vlade ter jo odvedla v pristanišče Murrmans. Potem ko so bili nekaj časa v jeti v Murrmansku, so smeli kapitan, inženir in prvi častnik odpotovati v Petrograd in od tam naprej v Nemčijo. Vsi uporniki so bili po povratku ladije, prijeli ter obsojeni na zaporne kazni.

Boljševski se skušajo baje polastiti dosti ladij in tekom preteklega leta je bila razkrita v New Yorku tozadevna zarota. Podadmiral Nulton, poveljnik Mare Island Navy jarda, izjavlja, da bi bilo mogoče za ladijo razviti črno zastavo ter pleniti po morju za gotovo dobo, a neizogibno razkritje bi prišlo, kakor hitro bi priplula piratska ladija v kako pristanišče v svrhu popravil.

Služaj Schroederja je vzbudil v spomin afero ladije Bounty, katere se je polastila angleška posadka dne 23. decembra 1787. V tem slučaju ni bil upor dogovorjen vnaprej, pač pa posledica nezadovoljstva posadke s postopanjem kapitana Bligha, ki je bil zelo natančen, dasi uspešen in hraber mož. Kapitana in osemnajst mož lojalne posadke so uporniki izpostavili v majhnem čolnu v Južnem morju, kamor je prišla ladija po tovor. Uporniki so se izkrcali na Pitcairn Island ter zažgali ladijo. Ustanovili so kolonijo ter vzeli domaće ženske za žene. Leta 1814 so jih kogar, in to je dalo povod za ne-našli, miroljubno kolonijo, kateri številne špekulacije, ki so tvorile eden izmed upornikov. Leta 1830 stno novelo. Maria Celeste je odšla iz kolonije preselila na Norfolk plula iz New Yorka v novemburu l. 1872 pod poveljstvom kapitana tomeri teh upornikov žive še danes. Ben Griggsa. Na krovu je bilo 13 slušaj ladije Bounty je bil eden ljudi, vključno ženo kapitana ter izmed maloštevilnih, tekom katere njegovo dvajsetletno hčerko, rih ni upor dovedel do javnega Enajstletni sin je prosil, če sme iti piratstva. V spletnem je sledilo udi ob, a kapitan je rekel, da mo-

ra deček ostati v New Yorku ter obiskovati šolo. Dne 5. decembra je nala neka angleška ladija Marijo Celeste zapuščeno v bližini Gibraltarja. Kapitan te angleške ladije je našel v kabini Marije Celeste — anke napol zaužitega obeda. — Eden izmed članov kapitanove družine je ravno odplul jaje, ko jih je neki skrivnostni poziv pozval vse na krev. Nikjer ni bilo opaziti nobenega znamenja nereda. V zapisnikih kapitana se ni omenjalo slabega vremena in ti uradni zapiski so bili zaključeni 48 ur prej, predno je bila ladija zapuščena. Skrivnost dogodka je bila še povečana vsled dejstva, da se je nahajal mati čoln ladije na svojem mestu.

Služaj Marije Celeste je vzbudil pozornost vsega sveta. Najboljši duhovi so se pečali z razrešenjem te uganke. Ena teorija se je glasila, da je velikanski val vse pometal s krova. To pa se je smatralo za nemogoče, ker bi tak velik val povzročil vsaj nekaj škode na ladiji sami. Nadaljna teorija se je glasila, da je sel kapitan plavat v svojo družino in da so ostali člani posadke utonili, ko so skušali rešiti kapitanovo družino. Vsled tega se je povsem naravno vrnilo staro vprašanje:

— Kaj če ni velikanska morska kača uničila vseh na krovu?

Po preteku nekaj časa pa so špekulacije glede usode Marije Celeste utihnile in slučaj je prišel v seznam nepojasnjenih skrivnosti.

Takih skrivnosti je dosti. Najnovejša, ki je obrnila nase javno pozornost, je bila ona Cyklopsa, velikanskega tovernega parnika za prevažanje premoga, ki je predstavljal prvo ladijo, opremljeno z brezličnim brzojavom, ki je prišla v seznam pogrešenih ladij. Cyklops je bil otovorjen z manganom ter odplul iz Zapadne Indije dne 4. marca 1915. namenjen v neko atlantsko pristanišče. Poveljeval mu je poročnik Worley ter je imel na krovu petnajst častnikov, 221 mož in 57 potnikov. Domnevalo se je, da bo prišlo konec vojne kako poročilo glede uničenja tega parnika od strani Nemcev, a dose-daj se ni še ničesar izvedelo glede tega. Veliki parnik je izginil brez sledu, ne da bi oddal kako poročilo, katero bi se njelo od strani kak druge ladije.

Izgubljene ladije so prišle že zelo zgodaj v literaturo. "Blodeci Holande" je vozil že dolgo časa po morju v domišljiji mornarjev predno ga je pričela spremljati — godba Wagnerja. Tudi v puritanski Novi Angliji so bile razširjene povesti o skrivnostnih ladjah, ki se prikažejo na morju ter izginejo prav tako skrivnostno kot so se prikazale.

Morje ima še vedno svoje skrivnosti, tudi v tej moderni dobi brezličnih brzojavov ter velikanskih parnikov, in domišljija človeka ima bogato polje za svoje sanje. Če pa izgine kak ladija v sedanjem času, kot sta naprimer izginili Cyklops in Deering, je e tem več povoda za ugibanja, ker se je na ta način vzelo precej moči modernim iznajdbam kot je brezlični brzojav.

Zasedba Šibenika.

Šibenik, 14. junija.

Predsednočnim ob 19. uri so Italijani zapustili Šibenik. Pred njihovim odhodom sta izročila civilni komisar Bonfanti iz Zagreba in general Barbalich zastopnikoma naše vlade podpredsedniku dalmatinske pokrajinske vlade dr. Desnici in eneralu Milojeviču mesto. Ob 19. uri so Italijani zapustili ohalo. Naši vojak so vkorakali v mesto ob pol 20. Sprejeti so bili z nepopisnim navdušenjem. Vojska je korakala pred množico naroda, ki je vojaštvo burno pozdravljalo. Zvečer je bila v mestu velika razsvetljava. Glavna svečanost se je vršila v nedeljo popoldne. Ob 5. uri zjutraj je bil že ves Šibenik na noah. Mesto je bilo ovito v zastave. Svečanosti se je udeležila tudi velika množica naroda iz okolice. Računa se, da je bilo navzočih nad tridesetstot ljudi.

Ob 9. uri je krenil po mestu velik spreved s sokoli na čelu. Za njimi so šli konjeniki, vse vojaške odbe, vojakji in onjeasci. Ko je prišlo vojaštvo na Poljane, kjer je bil postavljen velik slavolok, je prvi pozdravil vojsko predsednik občine dr. Smolčić, za njim pa nek običajni podpredsednik vlade dr. Desnica in eneral Milojevič. Godba je odsvirala vse tri himne, pevski zbor pa je odpel "Bože pravde". Sledila je izročitev darov. Gospa Rajna Kriva je izročila

la prekrasno svileni zastavo z napisom: — Karagjorgjeviču, jugoslovanskemu osvoboditelju — žene grada Šibenika. — Gospa Darinka Hiljadica je predala srebrnavorjev venec z napisom: — Našim osvoboditeljem — haran Šibenik. — Deča je izročila polkovniku Damjanoviču, ki je vodil vojsko, srebrno lavorjevo vejico. Ko so vojakji korakali skozi mesto, jih je prebivalstvo obsipalo s cvetjem. Še tekom nedelje je vojaštvo odšlo v Škradin, v ponedeljek pa je zasedlo Benkovac.

WSS WSS WSS WSS WSS

ADVERTISEMENTS.

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Znanec in sorodnikom širom Amerike naznanjam tužno vest, da je tuka umrl

JOHN PIRC.

Umri je dne 26. junija; bil je previden s sv. zakramenti in pokopan po katoliških obredih.

Tukaj se zahvalim vsem, ki so nam pomagali v njegovi kratki, a mučni bolezni. Zahvaljujem se tudi njegovim prijateljem za krasen venec, ki so ga položili na njegovo krsto.

Zaljujoč ostali:

Frank, Ursula, sinovec in žena.

Naši otroci:

Mary, Rudolf, Jenny in Amely.

Lahko se vrnemo — hitro pomagaj pri

SANTAL
CAPSULES
MIDY

VNETJU MEHURJA

Vsaka pilula MIDY nosi ime MIDY

Varujte seponaredi

Če imate kilo poskušajte to brezplačno.

Prilagodi se vsaki kili, stari ali novi, veliki ali mali, in vi ste na poti, katera je tisočere pričela.

V dokaz se pošilja zastonj.

Vsak, kdor ima kilo, možki, ženska ali otrok, naj piše takov W. S. Rice, 2231 Main Street, Adams, N. Y., za prsto poskušajo tega čudovitega pomirjujočega sredstva. Samo denite na kilo, pa se budo mišice začele krčiti. Skrijto se tako da se odprta naravnim potom zapre. Ni vam treba nobenega postila več, nobenega nam ali priprave. Ne zamudite pisati po to prostro poskušnjo. Tudi če vam kilo ne nagaja, zakaj bi imeli vse svoje življenje nositi? Zakaj bi trpeli to nadlogo? Majhna in nedolžna kila lahko privede gnitja. Zakaj bi se izpostavljali tej nevarnosti ter nrisi na operacijsko mizo? Velika množica možkih in žensk se dnevno bliža temu riziku ravno vsled tega, ker jih ne ovirajo pri delu in huj. Pisite takoj po to prostro poskušnjo, ker je v resnici čudovita stvar, ter je pomagala ozdraviti kile, ki so bile tako velike kot dve možki pesti. Poskušajte in pišite takoj, služeč se spodnjega kupona.

Zastonj za kilo.
W. S. Rice, Inc.,
2231 Main St., Adams, N. Y.
Pošljite mi polnoma brezplačno za poskusno zdravljenje vzorce vsakega pomirjujočega sredstva za kilo.
Ime
Naslov

ADVERTISEMENTS.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Ali je vaš jezik pobeljen?

Ako je, vzemite to naznanje kot za svarilo. Jezik, ki je pokrit z belo ali rjavo plastjo navadno pomeni, da so v neredu jetra in prebavni aparat.

Severa's

Balzol

(preje Severov Živilnaki balzam) in balzams tableti, kakor tudi tekočina in tableti skupaj, popravi tako pokvarjenost. Popravi jetra, povzroča tek in uredi prebavo. Pravo zdravilo za ponavljajoča se zaprtja. Cena 85c. Pri lekarjin.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Naznanjam vsem sorodnikom, znanecem in prijateljem, da nam je kruta smrt pobrala edinega sina

FRANK BOSNARJA

v evetnoči dobi 21 let. Pjagopokojni je bil rojen v Čatezu ob Savi na Dolenjskem. Tukaj je bival 11 let.

Dne 1. junija 1921 je odšel iz La Salle, Ill., v državo Wyoming svojega strica Joe Baskovica obiskat, kamor je srečno prišel. Dne 15. junija se je siromak nazaj proti domu podal, toda ko se je dve postaji čez Wyoming pripeljal v državo Nebraska, se je železniški most podrl in celi vlak je padel v globino. On je v kavi tako nesrečno padel, da si je tihnik zlomil. To se je zgodilo pri mestu Chebran, Nebr. Dne 21. junija so mrtvega na dom pripeljali.

Pokojni je bil član društva Maccabees, kojega člani so mu darovali krasen venec v spomin, za kar jim izrekam lepo hvalo. Nadalje se zahvaljujem vsem darovalcem krasnih vencev in evetlie. Posebno se zahvaljujem lasallskim fantom in dekletam, ki so mu darovali krasne vence in ga spremenili k zadnjemu počitku.

Rajni zapuščala očeta in mater v največji žalosti. Pogreb se je vršil dne 23. junija iz hiše žalosti na katoliško pokopališče sv. Vincenca ob ogromni vdeležbi znancev in prijateljev, ki so naju prišli tolažiti v žalostnih urad ter pokojnemu izkazali zadnjo čast, za kar jim bodi na tem mestu izrečena srčna hvala.

Ti pa, nepozabljeni sin, počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška zemlja!

Zaljujoča ostala:

Martin in Mary Bosnar, stariši.
La Salle, Ill., 29. jun. 1921.
58 Second St.
(9-11) — 7)

WSS WSS WSS WSS WSS WSS

PRISRČEN smeh je najboljše zdravilo sveta.

Če ste otožni, zamišljeni — se prav na široko zasmajte — pa boste takoj ozdravljeni.

Knjiga Peter Zgaga vam povzroči smeh, kadarkoli pogledate vanjo.

Ena knjižica za 50 centov vam bo trajala za vedno.

Izrežite ta kupon pridenite petdeset centov v znakmah ter ga pošljite:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York.
Cenjeni: Za priloženih petdeset centov v znakmah mi pošljite knjigo "Peter Zgaga."
Ime
Naslov
Država

SKRIVNOST ORCIVALA.

DETEKTIVSKI ROMAN.

Francoski spisatelj Emile Gaboriau. — Za G. N. priredil G. P.

32

(Nadaljevanje.)

— Midva ne bova ostala tukaj, — je nadaljevala Ženi. — Sla bova ter se skrila daleč od Pariza, v majhni koči. Na drugi strani Belleville dobite lahko prostor, obdan od vrhov, za tisoč frankov na leto. Kako dobro se nama bo godilo tam! Nikdar me ne boste zapustili, kajti jaz bom ljubosumna, — tako strašno ljubosumna! Nikakih služabnikov ne bova imela in videli boste, kako se razumem na gospodinjstvo.

Hektor ni rekel ničesar.

— Dokler bo trajal denar, — je nadaljevala Ženi, — se bova smejala potekanju dni. Ko bo pošel ves denar ter boste še vedno ustrajali pri svojem sklepu, boste izvršili samomor, — to je umrla bova skupaj. Ne pa s pištolo, — ne. Zanetila bova skledo oglja, za-spala v objemu drugega in to bo konec. Pravijo, da človek prav nič ne trpi pri tem.

Ta ideja je predramila Hektorja iz njegove otopelosti ter vzbudila v njem spomin, ki se je gabil njegovemu samoljubju.

Tri ali štiri dni poprej je čital v nekem listu poročilo o samomoru nekega kuharja, ki se je v napadu obupa radi nentešene ljubice zadušil. Predno je umrl, je napisal zelo ganljivo pismo svoji ljubici. Ideja, da bi se umoril kot se je kuhar, ga je stresla. Videl je možnost strašnega primerjanja. Kako smešno! In grof Tremorel je imel velik strah pred smešnim. Da bi se on zadušil v Belleville in skupaj z grizeto! Skoro surovo je potisnil roko Ženi na stran.

— Dosti teh stvari, — je rekel z brezskrbnim glasom. — Kar pravite, dete moje, je vse lepo, a skrajno absurdno. Mož, ki nosi moje ime umre in se ne zaduši kot podgana.

Vzel je bankovce iz svojega žepa, kamor jih je bila potisnila Ženi, jih vrnil na mizo ter rekel:

— In sedaj z Bogom!

Odšel bi bil, a Ženi, vsa zaripla in z mrličnimi očmi, mu je zastavila pot s svojim telesom.

— Vi ne boste šli, — je zakričala — Vi ste moj. Jaz vas ljubim! Če napravite le en krak, bom zakričala.

Grof je skomignil z rameni.

— Midva morava vendar napraviti konec vsemu temu.

— Vi ne boste šli!

— Dobro, potem se ustrelim tukaj.

Vzel je eno svojih pištol, jo nastavil na senec ter dostavil:

— Če boste zakričali in me ne boste spustila ven, bom ustrelil. V tem slučaju je mislil za resno.

Ženi pa ni zakričala, ker ni mogla. Zastokala je ter se onesvestila.

— Konečno, — je zamrmral Hektor ter spravljal pištolo zopet v svoj žep.

Šel je ven ter si ni vzel niti toliko časa, da bi jo dvignil s tal. Amor je padla. Nato pa je poklical služabnike v vežo, jim dal deset napoleonov, da si jih razdele med seboj ter odhitel.

Trinajsto poglavje.

Ko je prišel grof de Tremorel na cesto, je šel po bulevaru nazgor. Naenkrat pa se je spomnil svojih prijateljev. Novica o rušeni se je brez dvoma že razširila.

— Ne, ne po tej poti, — je mrmral.

To se je zgodilo zaditega, ker bi na bulevaru brez dvoma srečal nekaj svojih dragih prijateljev in on se je hotel izogniti njihovim ponudbam za pomoč. Naslikal si je v duhu njih žalostne obraze, ki bi prikrižali veliko zadovoljstvo in zadoščenje. On je žalil in omalo-važeval toliko ljudi, da je lahko pričakoval strašne osvete. Prijatelji nesramno dobrostoječega človeka se vedno veselo njegovega padea.

Hektor je šel preko ceste, nato po Rue Duphot nazdol ter dospel do obrežja Seine. Kam je šel? On sam ni tega vedel ter se tudi ni izpraševal. Hodil je na slepo, uživajoč ono telesno zadovoljstvo, ki sledi dobremu zajutruku ter srečanju, da se še vedno nahaja v deželi živih, kopajoč se v mehki luči aprilskega solnca.

Vreme je bilo lepo in celi Pariz na cestah. Neko praznično razpoloženje je prevladovalo. Cvetličarke na vogalih mostov so imele svoje košare polne duhtelih vijolic. Grof je kupil en buket v bližini Pont Neuf ter si ga zataknil v gumbnico ter šel naprej, ne da bi čakal na drobiž. Dospel je do velikega trga na koncu bulevarda Bourdon, kjer je vedno najti veliko število glumačev ter kolib s kurioznostmi. Tam ga je šum prebudil iz otopelosti ter ga spomnil na položaj, v katerem se je nahajal.

— Zapustiti moram Pariz, — si je mislil.

Odšel je hitrih korakov proti Orleanski postaji. Stopil je v čakalnico ter vprašal, kedar bo odšel vlak v Etampes. Zakaj si je izbral ravno Etampes? Vlak je ravno odšel in drugega ne bo preje kot v dveh urah. To ga je zelo jezilo in ker ni mogel čakati tam celi dve uri, se je obrnil proti Jardin des Plantes, da ubije čas. Tam ni bil že deset ali dvanajst let, — še nikdar izza časa, ko je prišel tjakaj z učitelji, ki so mu razkazovali živali. Nobena stvar se ni izpremenila. Še vedno so bile ceste, steze in hišice z živalmi, prav kot takrat. Glavna cesta v parku je bila skoro zapuščena. Sedel je na klopi, nausproti rudninskega muzeja. Prišel je razmišljati o svojem položaju. Oziroma se je nazaj v pretekla leta ter ni našel niti enega dne med temi številnimi dnevi, ki bi pustil enega onih dragih spominov, ki razveseljujejo in tolažijo človeka. Milijoni so potekali skozi njegove radodarne roke, a ni se mogel spomniti niti enega koristnega izdatka, niti enega velikodušnega, ki bi znašal dvajset frankov. On, ki je imel toliko prijateljev, je zaman iskal v svojem spominu ime enega samega prijatelja, od katerega bi mu bilo težko slovo. Preteklost se mu je zdela kot verno zrcalo. Bil je presenečen vspricho bečastoče uživanja, praznosti veselja, ki je predstavljalo cilj in konec njegove eksistence. Za kaj je živel? Za druge.

— Kakšen tepec sem bil, — je mrmral, — kakšen tepec!

Potem ko je živel za druge, se tudi hoče ubiti za druge. Njegovo srce je postalo mehko. Kdo bo mislil nanj, osem dni od sedaj naprej? Nobena živa duša. Da, Ženi mogoče. Ne, tudi ona ne. Potolazila se bo z novim ljubimcem v manj kot enem tednu.

Oglasil je zvonce, ki je kazal, da bo park kmalu zaprt. Noč je prišla in gosta ter mrzla megla je legla na mesto. Grof, premrazen do kosti, se je dvignil s svoje klopi.

— Zopet na postajo, — je zamrmral.

Sedaj je bila to zanj strašna ideja, — ta samomor v molku temnega goda. Naslikal si je svoje spačeno truplo, krvaveče ter ležeče na robu kakega jarka. Berači ali roparji ga bodo oplenili. In potem?

Policija bo prišla ter odnesla nepoznano truplo v mrtvašnico, da se ga identificira.

— Nikdar, — je zakričal vspricho te misli, — ne, nikdar!

Kako potem umreti? Premisljal je ter prišel na idejo, da se bo ustrelil v kakem hotelu druge vrste na levem bregu reke Seine.

— Da, tako bo, — je rekel sam sebi.

Zapustil je vrt z zadnjimi obiskovalci ter krenil v smeri proti atinskemu kvartirju. Brezskrbnost, katero je kazal tekom jutra, se je umaknila žalostni resignaciji. Trpel je. Njegova glava je bila težka in stresal ga je mrz.

— Če ne bom umrl danes ponoči, — si je mislil, — bom imel jutri zjutraj strašen nahod.

Ta misel ga je nekoliko razveselila, a mu dala obenem tudi zavest, da je odločen in trden v svojem sklepu. Šel je v Rue Dauphine ter pričel iskati primeren hotel. Nato pa mu je prišlo na misel, da ni še sedem in da bi lahko vzbudilo sum, če bi vprašal za sobo ob tako zgodnji uri. Prišlo mu je na misel, da ima še vedno več kot sto frankov ter sklenil vsled tega jesti. To naj bi bila njegova zadnja jed. Šel je v neko restavracijo ter naročil jedila. Zaman pa je skušal izbežati se plašne žalosti, ki ga je polnila. Lpil je tri steklenice vina, a to ni moglo obrniti smeri njegovih žalostnih misli.

(Dalje prihodnjic.)

ADVERTISEMENT.

DOCTOR LORENZ

EDINI SLOVENSKI GOVOREČI ZDRAVNIK
ŠPICALIST MČSKIH BOLEZNI.

644 Penn Ave PITTSBURGH, PA.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesati na mene, moja sfera pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Jaz ozdravim zastrupljeno kri, vasa in limfo po telesu, boleznih v uru. Izpadanje las, boleznih v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabele, boleznih v mehuru, ledicah, jetrah in želodcu, rvanico, revmatizem, katar, zlate žile, naduha itd.

Uradne ure so: V ponedeljek, sredo in petek od 9. zjutraj do 6. popoldne. V torek, četrtek in soboto od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer. Ob nedeljah pa do 2. ure popoldne.

PO POŠTI NE ZDRAVIM. PRIDITE OSEBNO. NE POZABITE IME IN NASLOV.

Dr. LORENZ 644 Penn Ave PITTSBURGH, PA.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmache, da vas razumejo. Jaz enim hrvatsko še iz starega kralja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.

ZASTAVE

VICTOR NAVINSEK, 331 Greeve St., CONEMAUGH, PA.

Regalije in vse družbene potrebnosti. Garantiramo čisto in bistro. Izdelanje po ameriških cenah vaš rajak.

GROZDJE!

GROZDJE!

GROZDJE!

Grško srednje jagode, zelo čiste, cena \$7.— boksa.
Cipar največje jagode in najslajše, cena \$7.— boksa.
in razne druge vrste.

Turški duhan, 1 funt \$2. Za poskus pošljem 1/2 funta bokso za \$1.
Z naročilom pošljete \$2.00 are za vsako bokso grozdja.

Adriatic Importing Company

606 — 11 Avenue New York, N. Y.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street, New York

GENERALNO ZASTOPSTVO

Jadranske Banke

in vseh njenih podružnic.

Jugoslavija:

Beograd, Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb.

Italija:

Triest, Opština, Zadar.

Nemška Avstrija:

Dunaj.

Izvršuje hitro in poceni denarna izplačila v Jugoslaviji, Italiji in Nemški Avstriji.

Izdaja čeke v kronah, lirah in dolarjih plačljive na vpogled pri Jadranski banki in vseh njenih podružnicah.

Prodaja parobrodne in železniške vožnje listbe na vse kraje in za vse črte.

Istavlja tudi čke plačljive v efektivnem zlatu pri Jadranski banki in njenih podružnicah s pridržkom, da se izplačajo v napoleonih ali angleških šterlingih, ako ni na razpolago ameriških dolarjev v zlatu.

Zajamčeni so nam pri Jadranski banki izvanredno ugodni pogoji, ki bodo velike koristi za one, ki se bodo posluževali naše banke.

Slovenci, prijatelji in poznavalci naše banke so vladno naproseni, da opozorijo na ta naš oglas svoje znanosti in Hrvatake, Dalmacije, Istre, Goriške in Črnogore.

FRANK SAKSER STATE BANK

FRANK SAKSER, predsednik.

ADVERTISEMENTS.

Zastopniki "Glas Naroda"

kateri so pooblašteni pobirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda". Vsek zastopnik tega potrdilo na svojo, katero je prejel in jih rojakom priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda" je: Za celo leto \$6.00; za pol leta \$3.00; za štiri mesece \$2.00; za tri leta \$1.50.

San Francisco, Cal.: Jacob Lovitt.
Denver, Colo.: Frank Ekrahn.
Pueblo, Colo.: Peter Cullig, John Garm, Frank Janes in A. Kochevar.

Indiana, Ind.: Louis Costello.
Cincinnati, Ohio: Math. Kernell.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Chicago, Ill.: Lambert Boltskar.

Chicago, Ill.: J. Verbič, 635 Aurora Avenue.
Chicago, Ill.: Joseph Hostle, Joseph Blisk & Joseph Bevil.

Chicago, Ill.: Frank Bamlich, Frank Laurie in John Zelator.
Waukegan, Ill.: Frank Augustin.

La Salle, Ill.: Mattia Komp.
North Chicago, Ill.: Anton Kobal in Math. Ogria.

South Chicago, Ill.: Frank Černa.
Springfield, Ill.: Mattia Barbora.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek.
Franklin, Kans. in okolice: Frank Leskovic.

Frontenac, Kansas: Rok Firm.
Ringo, Kansas: Mike Pencil.

Kittling, Mo.: Frank Vodopivec.
Chisholm, Minn.: Frank Govša.

Valmet, Minn.: M. F. Koba in Pavel Scholtz.
Sveleth, Minn.: Louis Govša.

Gilbert, Minn.: L. Vesel.
Albion, Minn.: Ivan Povla.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.
Ely, Minn.: Frank Govša in Joseph J. Poshel.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
East Helena, Mont.: Frank Hrelle.

Great Falls, Montana: Math. Urih.
Klein, Montana: Gregor Zoba.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternfeld.
Little Falls, N. Y.: Frank Masie.

Barberton, Ohio: A. Okolish, F. Poje in Albin Poljanec.

Cincinnati, Ohio: Math. Slapnik.
Cleveland, Ohio: Frank Sakser, Charles Karling in Jakob Romik.

Cornell, Ohio: Louis Balant, J. Kamba in Ostanek.

Niles, Ohio: Frank Kogovšek.
Youngstown, Ohio: Anton Kikelj.

Oregon, Cl., Oregon: M. Justin.
Ambridge, Pa.: Frank Jaklo.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.
Birmingham, Pa.: Anton Ipaved.

Gardino, Pa.: John Dumlak.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk in Vid Novakovič.

Claridge, Pa.: Anton Jorina in Anton Kowglov.

Union, Pa.: Anton Oshaban.
Export, Pa.: Louis Supančič.

Forest City, Pa.: Mat. Kamin.
Farrall, Pa.: Jerry Otkora.

Imperial, Pa.: Valentino Peternak.
Greensburg, Pa.: Frank Novak.

Irwin, Pa.: Mike Pavlek.
Johnstown, Pa.: John Polanc.

Luzerne, Pa.: Anton Ocinak.
Mann, Pa.: Frank Dumlak.

Meon Run, Pa.: Frank Maček in Frank Pamlak.

Pittsburgh, Pa.: U. Jakobich, Z. Jakub, Vinc Arch in I. Magister.

Salisbury, Pa.: Martin Koroschek.
Reading, Pa.: J. Pendlra.

Stedman, Pa.: Anton Hrom.
Turley Creek, Pa.: Frank Schifano.

West Newton, Pa.: Joseph Jovan.
White Valley, Pa.: Jurij Fagel.

Willsport, Pa.: J. Peternak.
Black Diamond, Wash.: G. J. Porents.

Cokeston, W. Va.: Frank Kocian.
Thomas, W. Va.: Primož Modic.

Milwaukee, Wis.: Joseph Triatnik.
Shaboyan, Wis.: John Stampfel in H. Svetlin.

West Allis, Wis.: Frank Skok in Ant. Ilcwick.
Rock Springs, Wyo.: Louis Teacher in A. Justin.

ADVERTISEMENTS.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ PRIELIŽNO ODPLU JEJO IZ NEW YORKA.

CRETIC	12. juli.	Genoa	FRANCE	4. avg.	Havre
MAURETANIA	14. juli.	Cherbourg	MAURETANIA	11. avg.	Cherbourg
LA SAVOIE	14. juli.	Havre	LA LORRAINE	6. avg.	Havre
P. MATOIKO	14. juli.	Genoa	CANOPIC	9. avg.	Genoa
LAPLAND	16. juli.	Cherbourg	DELVEDERE	11. avg.	Ystad
OLYMPIC	16. juli.	Cherbourg	BERENGARIA	18. avg.	Cherbourg
SAXONIA	23. juli.	Cherbourg	BOURDONNAIS	9. avg.	Havre
AMERICA	23. juli.	Cherbourg	AQUITANIA	23. avg.	Cherbourg
LA TO. RAINE	23. juli.	Havre	ZFELAND	6. avg.	Cherbourg
ROCHAMBEAU	25. juli.	Havre	OLYMPIC	13. avg.	Cherbourg
FINLAND	26. juli.	Cherbourg	LA SAVOIE	13. avg.	Havre
PARIS	27. juli.	Havre	LEOPOLDNA	16. avg.	Havre
CALABRIA	27. juli.	Triest	PARIS	17. avg.	Havre
AQUITANIA	27. juli.	Cherbourg	LAPLAND	20. avg.	Cherbourg
PESARO	27. juli.	Genoa	LA TOURAINE	20. avg.	Havre
KROONLAND	30. juli.	Cherbourg	AQUITANIA	23. avg.	Cherbourg
WASHINGTON	30. juli.	Cherbourg	AMERICA	24. avg.	Cherbourg
ROUSILLON	2. avg.	Havre	FRANCE	25. avg.	Havre
ADRIATIC	3. avg.	Cherbourg	PRES. WILSON	27. avg.	Havre
LAFAYETTE	3. avg.	Havre	WASHINGTON	27. avg.	Cherbourg
ARGENTINA	4. avg.	Triest	ADRIATIC	31. avg.	Cherbourg

Glede cen za vozne listke in vse druge pojavnice, obrnite se na trdnico FRANK SAKSER STATE BANK 82 Cortlandt St., New York.

U. S. MAIL LINE

vozi iz NEW YORKA naravnost v

BREMEN

največji in najhitrejši parniki pod ameriško zastavo

se vstavljajo v PLYMOUTH in CHERBOURG

Parnik AMERICA - - - - 23. julija, 24. avgusta, 28. sept.

Parnik GEORGE WASHINGTON - 3. avg., 27. avg., 24. sept.

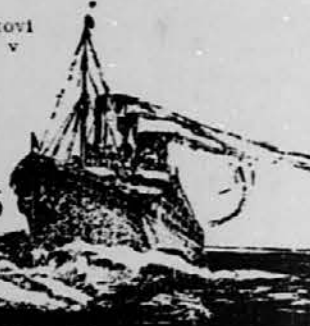
LUŽBA udobnost, prvostarna hrana, uljudnost in uslužnost se ni končala s prvostolnim udobnostmi na teh velikih prekontinentalnih parnikih pod ameriško zastavo.

AMERICA naprimer je bila urejena, da prevaža 1400 potnikov tretjega razreda v kabinah, ki imajo samo po dve ali po štiri postelje. Za tretji razred so na razpolago trije veliki jedilni saloni, ki se razprostirajo, po celi širini parnika ter je v njih naenkrat prostora za 1200 potnikov.

Prostore za tretji razred se lahko zagotovi pri agentih ravno tako kot če bi potovali v kabinah.

U. S. MAIL STEAMSHIP COMPANY

Vozi s parniki Amer. Parobrodnege Sveta. 45 Broadway Tel. Whitehall 1200

NAREDBA GENERAL. JUGOSL. KONZULATA

Vsek bo lahko dobil potni list, kdor ima dokaz, da je v resnici jugoslovanski podanik.

Soglasno z zadnjim odlokom ministrstva za zunanje zadeve bo konzulat izdajal potne liste vsem tržavljanom kraljevine Srbov, Slovencev in Hrvatov, ki bodo svojim prošnjam za potni list prišli tudi zadostne dokaze o jugoslovanskem državljanstvu.

Ko se bo konzulat prepričal, da so predloženi dokumenti pristni in zadostni, bo dobil prošilec potni list. V slučaju, da bi pa nastali kakšni pomenileki, bo izdan potni list šele z dovoljenjem ministrstva.

Ker je število prošilcev ogromno in v vsakim dnu narašča, ni konzulat mogoče takoj opraviti vsega dela, toda polagoma bodo prihli vsi na vrsto. Nihče naj ne kupi šifkate prej, predno se osebno ne zgleda na konzulatu ter dobi potni list.

V vsakem drugem slučaju ne bo konzulat prevzel nobene odgovornosti za čakanje v New Yorku, in če ladj, za katero so vzeli karto, odpluje brez njih.

V dokaz državljanstva je treba predložiti: stari potni list, domovnico, vojaško knjižico, delavsko knjižico, krstni list ali potrdilo okrajnega sodišča v starem kraju. Kdor tega nima, bo dobil potni list šele s posebnim dovoljenjem iz ministrstva.

NAZNAVILLO IN PRIPOROČILO

Naš stalni zastopnik Mr. JAN KO PLEŠKO pobira naročnino za Glas Naroda na 6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, in daje vsa druga pojasnila glede potovanja v stari kraj ali dobiti svojega od tam, glede denarnih pošiljav in sploh v vseh drugih zadevah. Ima v zalogi tudi knjigo Peter Zgaga. Rojakom ga toplo priporočamo.

Upravištvu Glasa Naroda.

Willsport, Pa.: J. Peternak.
Black Diamond, Wash.: G. J. Porents.

Cokeston, W. Va.: Frank Kocian.
Thomas, W. Va.: Primož Modic.

Milwaukee, Wis.: Joseph Triatnik.
Shaboyan, Wis.: John Stampfel in H. Svetlin.

West Allis, Wis.: Frank Skok in Ant. Ilcwick.
Rock Springs, Wyo.: Louis Teacher in A. Justin.

French Line

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE

V JUGOSLAVIJO PREKO HAVRE

SAVOIE 14. julija
ROCHAMBEAU 23. julija
LA BOURDONNAIS 23. julija
TOURAINE 25. julija
CHICAGO 30. julija

S. S. PARIS 33,700 ton.
27. julija - 17. avgusta